Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX, SERIA II, Nr. 7420 | 4 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 28 MARTIE 1973

LA ORDINEA ZILEI PE DOUĂ ȘANTIERE DE CONSTRUCȚII DIN BRĂILA

GRĂBIREA LUCRĂRILOR DE MONTAJ

● La Fabrica de excavatoare, la inițiativa comitetului U.T.C. din Întreprinderea beneficiară „Progresul", echipe de tineri lăcătuși sprijină constructorul în accelerarea ritmului de montare a utilajelor

● La Șantierul Naval, tinerii nu depozitează cu grijă nici propria materie primă în vederea eliberării spațiilor atît de necesare constructorului pentru extinderea frontului de lucru

Tinerii brăileni au găsit și în anul trecut forme și mijloace eficiente pentru a-și aduce o contribuție proprie la accelerarea ritmului de execuție pe șantierele de construcție. Și în acest an ei și-au propus un asemenea obiectiv. Numai că în 1973, situația este puțin diferită față de 1972, cel puțin în anumite zone: la fabrica de excavatoare din cadrul Uzinei Progresul a început de cîtva timp montajul, deci trebuie mînă de lucru calificată; la extinderea șantierului naval unde este un mare volum de muncă, trebuie respectate aceleași cerințe etc. În plus, săptămîna în care iarna a revenit puternic a pus în serioasă cumpănă respectarea termenului de intrare în funcțiune la Fabrica de excavatoare (1 aprilie 1973), multe mașini fiind așteptate de fundația gata pregătită. Dincolo, la Șantierul naval, unde trebuiau montate trei hale în acest an, un depozit, o cală de lansare (adică o capacitate de producție de patru cargouri a 4 500 tone d.w. fiecare și de 7 milioane lei reparații navale) constructorul se străduie zilnic să-și extindă frontul de lucru, dar nu cu prea mult succes deoarece beneficiarul pentru a-și îndeplini planul nu poate să renunțe la actualele spații de producție. Să mai adăugăm încă un fapt: același beneficiar, Șantierul naval Brăila, trebuie să asigure constructorului întreaga cantitate de construcții metalice (3 400 tone) pînă la 31 decembrie anul trecut, dar n-a reușit nici pînă în prezent să se achite de această sarcină. Un asemenea context impune organizațiilor U.T.C. de la cele două șantiere și de la cei doi beneficiari un anume fel de a interveni. Desigur, căile formale și mijloacele de acțiune se prefigurează la o simplă examinare a situației impuse însă de aici și pînă la realizarea în practică, este o distanță în parcurgerea căreia este solicitată mereu inițiativa, unde buna organizare și mobilizarea promptă a tinerilor au un rol hotărîtor.

— Am hotărît ca tinerii lăcătuși de la noi, ne spunea Constantin Preda, secretar al comitetului U.T.C. de la Uzina Progresul, să dea o mînă de ajutor constructorului în montarea utilajelor, deja ei și-au adus contribuția la montarea mai multor mașini unelte, unele dintre acestea fiind transferate din secțiile uzinei.

— Alături de noi, ne spunea Paul Cărbunaru, secretarul organizației U.T.C. de la Șantierul din Brăila, al I.C.S.I.M.-ului

ION CHIRIC

(Continuare în pag. a III-a)

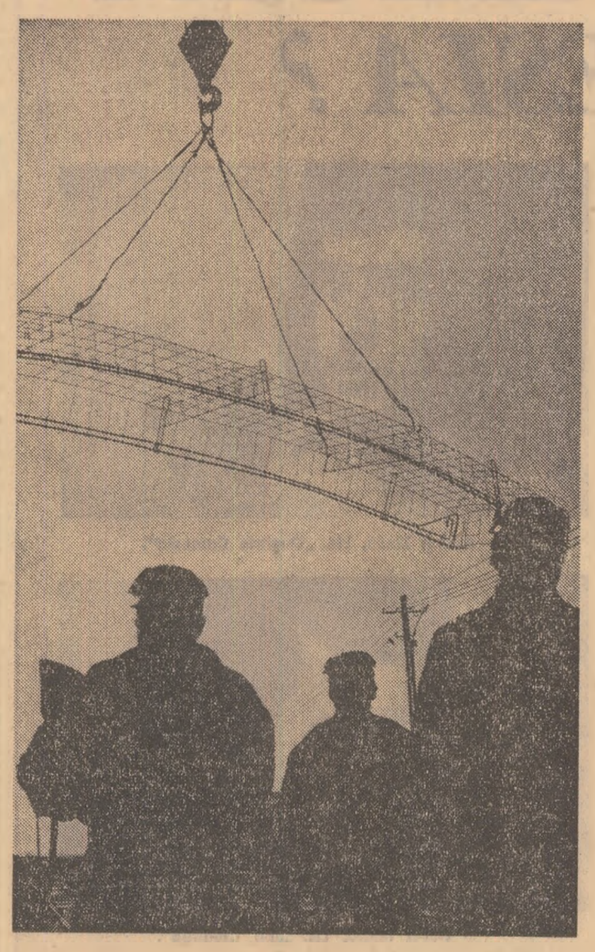

Pe șantierul centralei termoelectrice de la Chișcani — Brăila.

Foto: GH. CUCU

Cu planul trimestrial îndeplinit

● 20 DE INTREPRINDERI, grupuri și centrale industriale din cadrul Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții și-au îndeplinit sarcinile maximale de plan pe primul trimestru al acestui an, urmînd ca pînă la sfîrșitul lunii martie să realizeze suplimentar o producție globală în valoare de 35 milioane lei.

● ALTE 8 INTREPRINDERI bucureștene raportează îndeplinirea înainte de termen a planului de producție la parametrii maximali pe primul trimestru. Printre acestea se numără Uzina de utilaj chimic „Griviția Roșie" și Uzina Semănătoarea. Realizările pe primele trei luni ale anului, înregistrate de aceste două mari întreprinderi din Capitală, se vor concretiza într-o producție suplimentară evaluată la aproape 15 milioane lei.

● CONSTRUCTORII care concură la realizarea programului de dezvoltare și modernizare a uzinei Victoria din Călan au îndeplinit înainte de termen sarcinile de plan pe primul trimestru din acest an. Ei au realizat, pînă la 24 martie, 22 la sută din planul anual de investiții și 24 la sută la lucrările de construcții și montaje. În același timp, au fost recuperate restanțele înregistrate anul trecut, cînd planul de investiții n-a fost îndeplinit integral.

● INTREPRINDEREA DE PREFABRICATE DIN BETON de la Bîrcea, județul Hunedoara, a îndeplinit cu 6 zile mai devreme sarcinile maximale de plan pe primul trimestru. Datorită organizării judicioase a muncii și folosirii la întreaga capacitate a instalațiilor și utilajelor, întreprinderea a realizat cu aceleași capacități și forțe de muncă o producție industrială mai mare cu 7 000 000 lei decît în primul trimestru al anului precedent. Pînă la finele lunii martie, întreprinderea va furniza suplimentar șantierelor de construcții din țară peste 1 500 mc prefabricate din beton. Sporul de producție s-a obținut în condițiile realizării unei productivități superioare prevederilor cu 300 lei pe fiecare salariat și a reducerii cheltuielilor materiale sub nivelul planificat.

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

OMUL ADEVĂRAT LA NEVOIE SE CUNOAȘTE

Foarte recent, într-o vizită la Depoul I.T.B. „Bucureștii Noi", despre un tînăr șofer mi s-a vorbit în cei mai elogioși termeni cu putință. Omul își îndeplinește cu consecvență planul, mașina lui e bine întreținută. Tînărul acesta, care uneori se declara nemulțumit dacă trebuia să lucreze un anumit număr de ore în plus, datorită personalului insuficient, s-a oferit din proprie inițiativă să lucreze pe mașină fără întrerupere două schimburi, rămînînd chiar și două cele 16 ore „de volan". Este vorba de zilele nu prea îndepărtate, pe care ne obișnuiserăm să le numim atunci „campania albă", o campanie în care s-au verificat încă o dată adevăratele caractere, adevărații oameni.

Soferii de pe liniile 86 și 87, aparținînd de Depoul „Bucureștii Noi" își luaseră angajamentul să facă totul pentru a nu paraliza circulația. Și, într-adevăr, au făcut. După cele 8 ore de lucru, ei au rămas pe linie în continuare, circulînd neîntrerupt, întreaga noapte, cu mașinile goale, pentru a tasa zăpada traseului. A doua zi, mulți n-au mai plecat acasă, ci s-au alăturat echipelor de șoc care au plecat să deszăpezească diferite zone ale orașului, cu lopata. Printre cei dintîi s-a aflat în permanență și șoferul nostru.

— De fapt, am avut în acele zile și alte revelații asemănătoare — spune tovarășul Ion Florea, secretarul comitetului de partid pe depou. Oameni care ne mai făcuseră din cînd în cînd greutăți, în special dintre cei mai tineri, cunoscuți de noi ca recalcitranți, s-au oferit să lucreze cîte două și chiar trei schimburi fără întrerupere, dovedind, în momentele grele, că se poate avea încredere în ei. Faptul acesta ni l-a dezvăluit în niște laturi ale personalității lor pînă atunci ascunse. I-am văzut serioși, săritori, pătrunși de importanța fiecărei clipe, de încrederea în forțele lor proprii, de atașament la colectiv. Sincer vă spun, n-a fost nevoie să du-

DRAGOMIR HOROMNEA

(Continuare în pag. a II-a)

Organizația U.T.C. și colaborarea cu alți factori

Cînd răspunderile sînt comune, și eforturile trebuie să fie la fel

Dezvoltarea economică rapidă, perspectivele de viitor au atras în Tîrgu Jiu multă tinerețe. Pentru că, este normal, o industrie tînără antrenează cu sine oameni tineri. Acum, aproape jumătate din populația orașului este formată din tineri. Dintre aceștia, 12 000 sînt uteciști. Alături de comuniști, de toți oamenii muncii din municipiu, ei pun umărul la o treabă comună: îndeplinirea cincinalului cu cît mai mult timp înainte de termen.

Așa stînd lucrurile, organizația municipală U.T.C. și-a axat întregul program de activități în conformitate cu scopul comun. Dar, cum ea nu poate face totul de una singură — de la problemele legate de producție și pînă la cele de cultură și viață, și nu în ultimul rînd acestea — activitatea organizației de tineret trebuie să se desfășoare în consens cu intențiile, cu scopurile altor factori corespondenți: conducere de întreprinderi, comitete ale oamenilor muncii, sindicate și alte organizații de masă și obștești. Am încercat să descoperim acest sistem de sincronizare. Așa s-a întîmplat ca, în loc să urmărească un program de activități ale comitetului municipal U.T.C., să parcurg un program complex, alcătuit de comun acord cu factorii interesați din oraș.

— În ceea ce privește activitatea profesională a tinerilor — ne spunea tovarășul Gheorghe Cioană, prim secretar al comitetului municipal U.T.C. — pe noi ne preocupă cîteva probleme de primă importanță: în-

I. EMANUEL

(Continuare în pag. a II-a)

Experiența agricultorilor din Ulmeni demonstrează

AVANTAJELE ACORDULUI GLOBAL

Numele cooperativei agricole de producție „8 Martie" din Ulmeni-Ilfov este întîlnit din ce în ce mai des în coloanele presei centrale. O „campanie" de presă întrutotul justificată, după cum vom vedea, evidențiind capacitatea organizatorică și de mobilizare a potențialului material și uman de care dispune această unitate.

Despre ce este vorba? Pe scurt, cooperatorii din sectorul legumicol și cei ce lucrează la unele culturi de cîmp și-au propus drept obiectiv **realizarea cincinalului în numai patru ani**, hotărîre pe cît de temerară, pe atît de justificată dacă ținem cont de producțiile obținute în ultimii doi ani. Cîteva cifre extrase din bilanțul întocmit la sfîrșitul anului 1972 sînt mai mult decît edificatoare în ce priveste angajamentul amintit:

● la legume, producția realizată a fost cu **600** tone mai mare decît nivelul planificat pentru anul 1975; pentru rezultatele obținute în acest sector cooperativa a fost decorată în 1971 și 1972 cu Ordinul Muncii clasa I-a;

● s-au obținut 400 de tone sfeclă de zahăr peste producția planificată a fi obținută în anul 1975;

● la cereale, s-au obținut cantitățile ce trebuiau „îndeplinite" în 1974.

„După cum lesne se observă, cifrele „au făcut" un adevărat galop de sănătate — ne spune tovarășul **Ion Dragomir**, locțiitorul secretarului comitetului de partid al comunei. Anul acesta este hotărîtor în realizarea indicatorilor trecuți în planul cincinal al cooperativei. Sporurile de producție din 1973, cumulate cu cele din 1971 și 1972 vor asigura realizarea prevederilor planului cincinal în numai **trei ani** la legume, și **în patru ani** la grîu, porumb și sfeclă de zahăr. Întreaga noastră energie se „consumă" în această direcție. Cooperativa este asemeni unui mecanism ale cărui pîrghii și rotițe se învîrt într-un singur sens, cu ritmicitate de metronom **reglat** pentru a „comprima" cinci ani **în patru**. Sînt vorbe pe care le-am auzit în discuțiile oamenilor și, chiar dacă nu alcătuiesc cea mai izbutită comparație, ele exprimă un adevăr virtual, ceea ce înseamnă de fapt esențialul".

Nu ne propunem aici să examinăm în detaliu modul de funcționare al „mecanismului", pe noi interesîndu-ne, în articolul de față, **una** din părțile întregului și anume **activitățile din sectorul legumicol** sau, și mai exact spus, **cum se desfășoară munca în acord global, ce se întreprinde pentru ca hotărîrea privind generalizarea acordului global în agricultură să fie aplicată în litera și spiritul enunțate de importantul document.**

Ce s-a întreprins pînă acum, în ce stadiu se află lucrările în sectorul legumicol?

„Cele 105 hectare afectate legumiculturii au fost pregătite cu deosebită atenție și grijă pentru fiecare palmă de pămînt", cum se exprima în adunarea generală șeful de brigadă Ion Hera. Însămînțatul se va executa respectîndu-se strict indicațiile de specialitate, avîndu-se în vedere obținerea unor plante viguroase de cea mai bună calitate și se va face sub stricta supraveghere a personalului de specialitate, excluzîndu-se din capul locului orice surpriză. În felul acesta, **retribuția pe bază de tarife de plată la mia de lei producție obținută devine nu numai un stimulent, ci și condiția de bază a cîștigurilor.** Dar, acest sistem de remunerație nu constituie o noutate la C.A.P. „8 Martie" din Ulmeni, anul trecut cîștigurile cooperatorilor „trecînd" prin aceeași filieră. Astfel, putem găsi și explicația rezultatelor din '72, cînd la unele culturi și produse animaliere au fost realizate sau depă-

NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a III-a)

Se muncește intens în serele comunei Segarcea, jud. Dolj.

Foto: EM. TÂNJALĂ

În numărul de azi

Pag. a II-a

● Amplă și complexă activitate privind aplicarea normelor unitare de structură pentru unitățile economice

Pag. a III-a

● Cei care aduc orașul în sat

● Duminică sportivă în școlile craiovene

U. A. S. C. R.

de PETRU POPESCU

Vineri și sîmbătă, la Palatul Marii Adunări Naționale, au avut loc lucrările Conferinței Studenților. După lucrări, delegații tuturor studenților din țară au ales în organele de conducere pe cei mai buni reprezentanți ai lor. Presa de tineret, odată cu întreaga presă, a informat pe larg despre acest eveniment, pe care, de la prima oră a primei zile de lucrări, cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu l-a consacrat ca pe o cotitură în viața studenților, în viața universității noastre noi.

Am avut onoarea să fiu invitat la lucrări. Nu mai călcasem niciodată în Palatul M.A.N. Îl văzusem de zeci de ori la cinematograf, cum tot la cinematograf văzusem foruri străine cu aceeași misiune, palate în care natiunile își trimit reprezentanții și își decid destinul. Pierzîndu-mă prima oară în interiorul lui destul de complicat, nu m-am putut opri să-l admir. E un edificiu surprinzător de „funcțional", frumos echilibrat, și, cu toate că e încărcat de tot fastul tradiției, e simplu în fond. Pompă atîta cîtă trebuie, și în rest netezime și simplitate. Mi s-a părut că se potrivește cu portretul pe care națiunea noastră dorește să-l arate lumii: un portret al echilibrului, al seriozității, fără stridență, indiscreție ori fanfaronadă, un obraz de popor pașnic și vechi, pe cît de sigur pe destinele lui, pe atît de hotărît să respecte destinul altor popoare.

Vineri și sîmbătă, sala circulară era plină de studenți, și de ovațiile lor tinerești. Mi s-a părut o coincidență fericită faptul că lucrările s-au desfășurat chiar aici. În acest palat, înmănunchind națiunea română, au pășit înaintea lor atîția iluștri oameni politici, unii foarte tineri, precoci în înțelepciune și spirit de sacrificiu, alții cărunți, dar rămași sufletește tineri. Dacă mi se îngăduie o metaforă, Conferința, într-un fel, a fost și ea o adunare națională, mai mică în vîrstă, mult mai modestă în îndatoriri și intenții, dar o adunare a întregii țări în ce are ea mai nou ca efort intelectual, ca spirit viu, ca acțiune responsabilă pentru viitorul țării. E, desigur, foarte posibil ca unii din studenții de azi să revină aici, mai tîrziu, ca deputați ai oamenilor muncii. Dar spun adunare a întregii țări tocmai pentru că țara noastră e o țară socialistă, adică o țară angajată ireversibil pe calea celui mai limpede progres. Se poate progres fără învățătură, fără intelectualitate, fără tehnică avansată, fără invenție, fără aplicare ingenioasă? Iată ce reprezintă tinerii adunați vineri și sîmbătă în sala mare, și ei sînt România de mîine nu doar în sensul continuității biologice, al succesiunii generațiilor, ci mai ales în sensul saltului continuu

(Continuare în pag. a II-a)

Masa rotundă a „Scînteii tineretului"

Academicianul Grigore Moisil

într-un dialog cu viitori bacalaureați:

CUM NE ALEGEM PROFESIA?

Acad. prof. Grigore Moisil.

Viorela Căruțasu, Lic. „Mihai Viteazul".

Școlii noastre, ca instituție care formează generația tînără pentru muncă și viața socială, i se pune tot mai acut problema eficienței activității pe care o desfășoară.

Deci, abordăm o chestiune la ordinea zilei, punînd în discuție liceul — deocamdată liceul de cultură generală. Primele luări de poziție au fost provocate de acad. prof. **Grigore Moisil** la o întîlnire, în redacția noastră, cu profesori și elevi. Articolul de astăzi, în care elevul a fost pus în situația să se întîlnească cu profesia, este indisolubil legat de cel viitor, care abordează modul **cum** este pregătit el, în școală, pentru această întîlnire.

Pagina a 2-a

MASA ROTUNDĂ A „SCÎNTEII TINERETULUI"

CUM NE ALEGEM PROFESIA ?

(Urmare din pag. I)

Acad. Grigore Moisil : Elevul se gîndește la ce meserie va face în viață ? Nu ce gîndește copilul, că vreau să mă fac chelner sau cosmonaut, nu, ci de cînd se gîndește omul, serios, la meseriile din care și-o poate lua pe a sa ? Cam din ce clasă ?

Andrei Zincă, elev : Cam din clasa a IX-a începe să-și pună problema. Într-a X-a și a XI-a oscilează între mai multe. Și se gîndește cu foarte mare seriozitate la o singură profesie într-a XII-a.

Acad. Gr. Moisil : Știe elevul în ce constă meseria, cam ce va face ? În ce constă meseria de inginer, de profesor, — știe el ?

A. Zincă : Nu știe precis.

Adrian Severin, elev : Cred că știe ceva ori își imaginează că știe. Dar în intimitatea meseriei n-a pătruns în momentul cînd și-a ales-o. De fapt, își aleg meseria, nu după elemente esențiale ci, în special, după calculele familiei, adesea colaterale. Ei sînt convinși că aceste calcule îi îndreaptă pe calea cea bună.

Acad. Gr. Moisil: Ei sînt convinși sau el e convins ?

A. S. : Ei sînt convinși și prin ei înțeleg persoanele care îndrumă, dar și subiectul în cauză, elevul. Și tot asemenea elemente concură la alegerea liceului, apoi a umanului sau realului.

Acad. Gr. Moisil : La ce secție ești ?

A. S. : La real. De fapt, cei mai mulți merg la real chiar avînd talent în științele umaniste, considerînd că la real se dezvoltă complex. Și se ajunge în situația ca la uman să se găsească un număr mai mare de elevi netalentați pentru uman (poate chiar nechemați pentru liceu). În ceea ce mă privește, întotdeauna am fost atras de partea umanistă, însă nici un moment nu m-am gîndit să urmez umanul, deși vreau să fac dreptul.

Acad. Gr. Moisil : E cineva, aici, de la uman ? Așa stau lucrurile ?

Viorela Căruțașu, elevă : Eu urmez umanul pentru că m-a pasionat limba și literatura română, îmi place foarte mult să scriu și mai departe vreau să urmez ziaristica.

Acad. Gr. Moisil : Și știi ce este aceea profesiunea de ziarist, ce calități trebuie să aibă un ziarist ?

V. Căruțașu : Știu că meseria de ziarist e complexă, el trebuie să surprindă omul în cele mai intime momente ale vieții sau în cele profesionale.

Acad. Gr. Moisil : Dar te interesează ce se întîmplă în Malaezia, știi ce mănîncă populația de acolo, ai gusta din mîncarea lor ?

V. Căruțașu : Sigur că da, mă pasionează. Mi-ar place să fiu în același moment peste tot, să văd ce se întîmplă.

Prof. Constantin Marinescu : Dacă îmi permiteți, tovarășe academician, eu o cunosc pe fată, e un caz fericit. Ea vine la secția umană pentru că a simțit atracție către materiile acestei secții. Eu am mai avut asemenea elevi, de pildă, șefa de promoție de la filologie care a urmat umanul, a cîștigat olimpiada pe țară, dar, în același timp, urma și cercul de specialitate al clasei de matematică. Sînt însă destul de puține asemenea cazuri fericite în care să coincidă de la început idealul — pe care elevul și-l descoperă timpuriu — cu secția urmată. **Problema orientării profesionale este problema în care școala poate să facă foarte mult dar face foarte puțin.** Face puțin pentru că aici intervin niște factori foarte puternici în familie, și dacă a zis bunica că-l vrea medic, indiferent dacă lui îi place sau nu, dacă îi vine rău în fața unui cadavru la morgă, el la medicină se duce. Sînt anumite hotărîri luate acasă care devin de neclintit, nouă ne este aproape cu neputință să le mai schimbăm.

Prof. Denisa Godini : Totuși, școala poate să influențeze orientarea elevului, de ce s-o declarăm neputincioasă. Să vă dau un exemplu în acest sens. Avem elevi care preferau și fizica și matematica iar profesorul a reușit să-i influențeze să aleagă între aceste două.

Acad. Gr. Moisil : Dar asta e starea generală ?

Prof. C. Marinescu : Sînt discipline înrudite încît nu văd care a fost aportul profesorului.

Prof. D. Godini : Este totuși o mare diferență și eu am oferit doar un exemplu.

Acad. Gr. Moisil : Eu cred că sînt lucruri pe care nu le știu nici părinții, nici școala, care poate nu sînt cunoscute în general. Se știe la un moment dat de cîți macaragii e nevoie? Nu se știe. Așa cum nu se știe că cel care vrea să facă mașini de calcul trebuie să se ducă la matematică și nu la politehnică. Dar alta e întrebarea, întrebare pe care mi-am pus-o și eu cînd am pornit cu intenția să devin inginer. Eu nu știam ce este aceea un inginer și mi se pare că nici astăzi nu se știe mai mult. Deși există acum mijloace — televiziunea, ziarele — prin care să se arate oamenilor ce face inginerul, omul de știință, funcționarul. Dacă tînărul ar ști exact atunci el ar lupta cu bunica și ar răzbi.

Prof. D. Godini : În momentul în care ești profesor și ai o disciplină la îndemînă, ca fizica, poți să arăți elevilor de ce se ocupă un inginer, ce-i revine unui tehnician și care sînt atribuțiile unui fizician. Sigur, nu le spunem totul, dar elementele esențiale le putem da.

Acad. Gr. Moisil : Cît la sută dintre profesori o pot face ?

Prof. Constantin Otescu : Eu nu pot să-i spun unui elev că este bun pentru a fi inginer de avioane și nici că nu este bun pentru a fi inginer de automobile...

Acad. Gr. Moisil : Sigur, pentru că, zic eu, ar trebui ca tînărul să facă întîi un an, doi de inginerie generală și în ultimii ani să facă specializare. E greșeala învățămîntului că n-o face. Dar nu poți să-i spui pentru că nici n-are sens, — cel care e bun inginer de avioane, e bun inginer și pentru automobile.

Prof. C. Marinescu : Îi îndrumi pe elevi spre o clasă specială de fizică sau de matematică. Cînd îi îndrumi spre o asemenea clasă îi orientezi spre ceva ? Îi orientezi. Adică, dacă elevul merge la o clasă specială de matematică, nu trebuie să aleagă facultatea de matematică ?

Prof. D. Godini : Eu am elevi la clasa specială de fizică care vor merge la medicină pentru că își dau seama de legătura directă dintre fizică și medicină.

Prof. Nicolae Iancu : Interesul elevului e declanșat de plăcut chimia. Dar un an l-a pierdut.

Acad. Gr. Moisil : Anul e pierdut la sfîrșitul vieții, la începutul ei nu e pierdut. Mai bine că a renunțat în momentul cînd și-a dat seama că n-are tangență cu sociologia.

L. Cioboată : De fapt, am vrut să spun că dacă despre politehnică, matematică se vorbește mult, despre profesiile care se însușesc la universitate avem puține informații. Poate nu ni se dau pentru că aici sînt, de regulă, foarte mulți candidați. Dar tocmai de aceea este concurența pentru că nu se știe mare lucru și se consideră ușor și concursul și învățătura.

A. Severin : Așa se întîmplă la drept. Pe circa 100 de locuri sînt între 1 600—2 000 de candidați.

Acad. Gr. Moisil : Cînd eram eu student, și asta se întîmpla acum 50 de ani, oamenii se duceau la drept fiindcă era mai ușor. Nu era necesară prezența, licența se lua ușor, făceau politică după aceea. Mata vrei să urmezi dreptul, ce vrei să faci după aceea ?

A. Severin : Ca să vă răspund, am să încep prin a explica ce mă îndeamnă să merg la drept. Am pornit de la un test pe care mi l-am întocmit singur, și anume dacă am aptitudinile necesare, dacă profesia este necesară acum și în viitor, dacă ea, într-adevăr, îmi oferă posibilități de realizare. Și răspunzînd la aceste întrebări, pe lîngă altele mai minore, eu am găsit soluția acestui drum, mergînd pînă la alegerea specialității : drept internațional.

Acad. Gr. Moisil : Ca să te duci în străinătate ? Tot de asta se duc elevii la arabă și persană.

A. Severin : Bănuiam că o să-mi puneți întrebarea. Am ales însă, știind că la ora actuală în țara noastră se duce lipsă de specialiști în drept internațional.

Acad. Gr. Moisil : Și ești conștient cum te vei realiza în acest domeniu ?

A. Severin : Eu pot să vă răspund pentru că mi-am pus întrebarea. Dar consider că este puțin prea devreme de pus o asemenea întrebare. Cred că pînă nu pătrunzi în intimitatea unei meserii nu se pot pune întrebări de asemenea finețe.

Acad. Gr. Moisil : Ți-am ridicat problema pentru că ea se pune relativ cu nuanțele acestea și celor care trebuie să aleagă între a fi matematician și inginer. E cineva aici care-și dă seama de deosebirea dintre a fi cnimist și inginer chimist?

V. Ioniță : Eu sînt în clasa a XI-a și-mi place foarte mult chimia și pe lîngă chimie și fizica. Stau și mă întreb ce ramuri sînt în chimie care să-mi placă, mă gîndesc, mă gîndesc și nu știu unde să mă duc. Dacă mă duc la universitate, ajung profesor, dacă mai studiez un an, ajung cercetător. Dacă dau la politehnică, devin inginer.

Acad. Gr. Moisil : Dar eu te-am întrebat dacă știi ce deosebire este între un chimist și un inginer chimist ?

V. Ioniță : Acum știu doar că-mi place chimia. Am început să învăț chimia organică, dar încă nu știu ce-i ala, ce ascunde acest capitol. Un lucru bun este că am reușit, cîțiva elevi care vrem să dăm la chimie, să obținem laboratorul, atunci cînd nu este utilizat, și împreună cu unii profesori să-l folosim pentru a descoperi în ce constă profesiunea asta.

Acad. Gr. Moisil : Dar într-o fabrică ai făcut practică ?

V. Ioniță : Da, însă eu fac practică la turnătorie și nici prin gînd nu-mi trece să-mi aleg această meserie.

Acad. Gr. Moisil : Dar aici poți să-ți dai seama în ce constă profesia de inginer.

V. Ioniță : Într-un fel, da. Însă cred că ar fi mai bine dacă practica productivă ar fi făcută pe categorii, pornind de la ceea ce vor să devină elevii în viitor. Așa consider că singurul lucru cu care te alegi de pe urma practicii este că vezi cum muncesc oamenii și-ți dai seama cum se cîștigă un ban.

Acad. Gr. Moisil : Nu-i ușor să repartizezi în București atîția oameni, în atîtea meserii, după gustul fiecăruia. Întrebarea era dacă dumneata profiți cît de cît de pe urma acestei măsuri. Și-mi dau seama că profiți dacă ai ajuns să înțelegi că munca este grea, că banul nu se cîștigă ușor.

Dan Borda, elev : E un cîștig, cum spuneți dumneavoastră. Dar cîteodată această practică capătă un aspect formal. O facem pentru că trebuie s-o facem. Sîntem clasă de matematică și sîntem repartizați la I.R.U.C. Dar nu ni se dă nimic de făcut legat de profilul întreprinderii ni se dă să pilim piese care n-au legătură nici cu secția de prelucrări mecanice unde sîntem repartizați. Și atunci, e greu pentru noi, ca elevi, să ajungem să facem acea distincție, de care vorbeați dumneavoastră, între diferite meserii, pentru că n-ajungem să le cunoaștem prin activitatea practică.

Acad. Gr. Moisil : Va să zică ești la clasă specială de matematică. În clasă sînt mulți care vor să urmeze partea ingineriei sau partea matematică ? Sînt și elevi care vor să facă medicină sau arheologia ?

D. Borda : Mulți s-au axat pe inginerie, arhitectură și cîțiva pe matematică. Dar majoritatea s-au axat pe fizică.

Acad. Gr. Moisil : Înțeleg din ce-ați spus voi aici că unii vor să studieze chimia, alții fizica. Puțini știu însă că există și biochimie și fizică biologică. La medicină, de pildă, există cursuri de biofizică și majoritatea celor de la catedră sînt fizicieni. Se știe acest lucru în liceu ?

Viorela Petruț, elevă : Nu, se știe foarte puțin și nu dintr-un for organizat. Ce știm noi chiar despre admitere ? Îți cumpără mama programa și vezi materiile de-acolo.

LUCREȚIA LUSTIG
MARIETA VIDRAȘCU

(Continuarea discuției într-un număr viitor).

Adrian Severin, Lic. „Mihai Viteazul".

Andrei Zincă, Lic. „Dimitrie Cantemir".

Dan Borda, Lic. nr. 43.

Viorel Ioniță, Lic. „Ion Creangă".

Amplă și complexă activitate privind aplicarea normelor unitare de structură pentru unitățile economice

În aceste zile, în toate ramurile economiei naționale se desfășoară o amplă și complexă activitate de aplicare a Decretului Consiliului de Stat privind stabilirea normelor unitare de structură pentru unitățile economice.

În ramura economiei forestiere și materialelor de construcție, în vederea perfecționării și simplificării structurilor organizatorice, a sporirii ponderii celor care lucrează în producție, cercetare și proiectare, a reducerii personalului tehnic-administrativ, a eliminării unor verigi intermediare, conducerea ministerului de resort a asigurat, în urma unor temeinice analize și studii, un cadru mai eficient al întregii activități. Astfel, în locul celor 49 de unități cu statut de centrală, organizate pe principiul teritorial, acum s-au înființat numai șase centrale industriale, după criteriul profilului de producție. În acest fel s-a asigurat o simplificare a aparatului administrativ și, în același timp, mai multă suplețe și eficiență muncii de coordonare, îndrumare și control al producției. Noile centrale au atribuții sporite și complexe privind activitatea de producție, concepție, proiectare, cercetare, aprovizionare și desfacere a produselor. Centrala de prelucrare a lemnului, de exemplu, grefată pe platforma industrială Pipera, cuprinde 39 de combinate și întreprinderi, grupînd 184 fabrici de mobilă, plăci aglomerate și fibrolemnoase, placaj, furnire și alte produse finite din lemn. De remarcat faptul că la patru centrale conducerea lor a fost încredințată unor adjuncți ai ministrului și secretari generali.

Noua structură organizatorică a acestor ramuri a permis ca numeroase cadre care lucrau în birouri, în diferite servicii și secții din minister și unități, mulți fiind specialiști cu studii superioare, să fie orientate spre întreprinderile productive ale ministerului. În acest fel, un important număr de ingineri au fost eliberați din munci administrative și încadrați în producție, fapt care va asigura asistența tehnică necesară în toate întreprinderile și schimburile. În același timp, au fost luate măsuri pentru pregătirea, în cele circa 1500 de unități din economia forestieră și a materialelor de construcții, în diverse meserii, a persoanelor eliberate din munci funcționărești, care nu au o pregătire corespunzătoare pentru a lucra în producție.

În Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei, în locul a 19 centrale industriale și unități asimilate acestora, s-au organizat 6 centrale mari, puternice : de cărbune, la Petroșani ; de minereuri, la Deva ; de petrol, la Bolintinu din Vale ; de gaz metan, la Mediaș ; de mecanizare și utilaj minier și petrolier, la Ploiești ; de sare și nemetalifere, la București. Prin conducerea unor centrale direct de către adjuncții ministrului se vor rezolva mai operativ și eficace multiplele probleme de factură tehnică și organizatorică, care apar pe parcursul realizării producției.

În prezent, în fiecare centrală industrială, ca și în întreprinderile subordonate și unitățile componente se desfășoară în continuare o amplă activitate pentru stabilirea structurilor organizatorice și de conducere. Prin micșorarea numărului de verigi organizatorice și trepte ierarhice, un număr important de cadre tehnico-inginerești și de specialiști este îndreptat spre activități direct productive și de concepție. Personalul tehnico-economic, de altă specialitate, precum și cel administrativ a fost astfel redus la strictul necesar, aceste cadre fiind repartizate să lucreze în mine, schele petroliere, uzine mecanice, precum și în unități de cercetare și proiectare. La aceștia se adaugă și un număr însemnat de specialiști cu pregătire superioară din minister, repartizați, în ultimul timp, să lucreze în unități productive, de cercetare și proiectare.

(Agerpres)

U. A. S. C. R.

(Urmare din pag. I)

către națiune multilateral dezvoltată, către ultimele cuceriri ale științei și tehnicii. Îndemnul tovarășului Ceaușescu, de dinamizare a vieții universitare, a insuși procesului de învățătură, mi s-a părut că conține în sine chiar această idee. După cum ovațiile studenților au fost dovada înțelegerii acestei idei.

La urma urmei, a studia înseamnă a te angaja. Altfel, de ce am mai studia ? A studia înseamnă a face un pariu asupra viitorului. Și cine ar face un astfel de pariu dacă n-ar dori fierbinte să-l cîștige ? E însă un cîștig care, pentru studentul luat în parte, nu poate avea decît o valoare morală și abstractă, adică a cîștigului pentru întreaga țară.

Cînd răspunderile sînt comune

(Urmare din pag. I)

deplinirea exemplară a sarcinilor de producție, recrutarea, pregătirea și permanentizarea unor noi cadre de muncitori pentru industria gorjeană, ridicarea calificării profesionale pentru cei care se află deja în producție. Spre exemplu, întrecerea lansată de Biroul C.C. al U.T.C., sub deviza „Tineretul — factor activ în îndeplinirea cincinalului înainte de termen" se realizează printr-o serie de măsuri luate de fiecare organizație U.T.C în parte, măsuri aplicate de comun acord și cu sprijinul direct al conducerilor de întreprinderi. În scopul sporirii rolului educativ al concursurilor profesionale pe meserii, un eficient ajutor l-e-au oferit comitetele oamenilor muncii, sindicatele. Pentru recrutarea noilor cadre, un sprijin serios am primit din partea Direcției muncii...

Enumerarea punctelor de colaborare s-ar putea prelungi. Ceea ce ne interesa însă, era penetrația acestor programe și intenții direct în organizații, printre uteciștii care, în fond, le realizează.

— Anul trecut, la noi, la Combinatul de materiale de construcții s-au petrecut cîteva accidente de muncă, îmi spunea Nicolae Miroșescu, secretarul comitetului U.T.C. Am analizat în comitetul oamenilor muncii această situație și am hotărît că toți muncitorii trebuie să cunoască mai bine normele de tehnica securității muncii. Ne-am dat mîna, noi și sindicatele, și am organizat concursul : „Să cunoaștem normele de tehnica securității muncii".

Am stat de vorbă cu bobinatoarea Viorica Borcan, cîștigătoarea concursului. Mi-a vorbit deosebit de convingător de sprijinul acordat tuturor participanților de organizația U.T.C., de conducerea secției și de sindicat în vederea reușitei la acest concurs.

— În același fel am organizat deplasări comune în satele înconjurătoare, pe unde avem angajați, a reluat secretarul, sub titulatura „Acasă la navetiști". Mergem cu brigada artistică, cu formații de muzică și dansuri.

— Tinerii sînt foarte harnici și conștiincioși aici, în combinat, îmi declara Ion Popescu, președintele comitetului sindical. Unde este mai greu sînt și ei prezenți. Avem, conform rezultatelor, multă încredere în organizația lor. Ca atare, îi și ajutăm ori de cîte ori au nevoie de ajutorul nostru.

Roadele unei la fel de bune colaborări am întîlnit și la casa de cultură. Directorul casei, Grigore Gugu, îmi vorbea de greutățile întîmpinate în activitate de inexistența unei săli de spectacole corespunzătoare în Tîrgu Jiu. Dar asta nu a împiedicat pe nimeni să instituie, între altele, o tradiție frumoasă. Lunar sau bilunar, sub titlul „Astă seară sînteți invitații nostri", fiecare întreprindere din municipiu realizează în colaborare cu casa de cultură un program artistic propriu la vizionarea căruia sînt invitați oameni ai muncii de la celelalte întreprinderi. Un bun prilej de cunoastere reciprocă. Aici, sînt antrenați în realizarea spectacolului și uteciștii și membrii sindicatului, bărbați și femei.

Dacă în majoritatea cazurilor colaborarea este eficientă, reală, mai pot fi întîlnite însă și excepții. Într-unul din magazinele O.C.L. industrial am stat de vorbă cu vînzătoarea Ioana Ungureanu care a obținut la ediția 1972 a concursului profesional „Mercur" locul II pe țară. Anul acesta a participat doar la faza pe întreprindere. Mai departe, la faza pe județ, nu i-a dat voie șeful de unitate să participe deoarece ora probei teoretice coincidea cu orele de program. Șeful avea dreptate : nimeni nu-l anunțase din timp că subordonata sa trebuie învoită în interesul întreprinderii. Aici secretarul organizației U.T.C. și nici un alt membru al biroului nu considerase că trebuie să aibă grijă de aceste amănunte. Și neglijența a pierdut un participant de valoare și, poate, l-a și jignit.

Și încă un exemplu, chiar de la comitetul municipal U.T.C.: secretara cu probleme de școli, Elena Roibu, și-a alcătuit pentru trimestrul I o notă proprie de probleme. Secretara nu a găsit însă de cuviință să o transmită nici măcar Inspectoratului municipal de învățămînt — cel mai apropiat și direct colaborator în acest sens. Așa se face că o acțiune de mare importanță (care se leagă strîns de programul comun al factorilor municipali) — o întîlnire de orientare școlară a elevilor din oraș cu conducători de întreprinderi — nu a putut avea loc. Nici pe 2 martie, nici pe 17, după reprogramare. Motivul : nestiind nimeni de această treabă, sala în care trebuia să se desfășoare întîlnirea a fost afectată altor manifestări. Oameni puși pe drumuri, pierdere de timp și, la urma urmelor, o subminare a încrederii tinerilor în personalitatea organizației municipale.

Așadar, realitatea dovedește cu prisosință că atunci cînd pun toți umărul, după putere, treaba merge bine. Desigur, este necesar ca intențiile comune, concepute la nivelul conducerilor, să străbată întreaga filieră, pînă la uteciștul de rînd care înțelege astfel pe de-a-ntregul ce i se cere și de ce anume. Însuși primul secretar, Gheorghe Cioană, mărturisea că nu întotdeauna colaborarea manifestă aceeași unitate de sus și pînă jos. Și eșecurile, cum am văzut, nu întîrzie să apară. Sistemul teoretic și, într-o măsură, și practic, adoptat la Tîrgu Jiu în privința colaborării este foarte bun. El trebuie amplificat și urmărit pînă la capăt cu aceeași consecvență. Pentru că atunci cînd nu mușchii de unul singur, rezultatele bune obținute îi mulțumesc pe toți, folosesc tuturor.

OMUL ADEVĂRAT

(Urmare din pag. I)

cem cu ei nici un fel de muncă de lămurire. Aceasta mă determină să cred că, de fapt, cei care au fost în unele momente recalcitranți, au făcut-o din bravadă, dintr-un orgoliu explicabil la o anumită vîrstă, din dorința de a se distinge chiar și printr-o oarecare opoziție. Cînd au avut însă prilejul să se distingă într-o acțiune de amploarea deszăpezirii, au făcut-o cu dăruire, cu responsabilitate, cu maturitate. Știți care e părerea mea ? Dacă am cultiva cu mai multă grijă, cu mai multă luciditate fondul cu adevărat bun al tinerilor „cu probleme", nu numai aici, la noi, ci în oricare alt loc de muncă, „problemele" care ne dau bătaie de cap nu s-ar mai ivi. Tinerii, de fapt, sînt niște oameni minunați.

Gheorghe Mihai, secretarul comitetului U.T.C. îmi vorbește cu căldură despre uteciștii „lui", afirmînd că zilele și nopțile petrecute împreună, în zăpadă, l-au convins că tinerii de la depou dispun de resurse care nu trebuiesc neglijate, care nu mai pot fi lăsate la voia întîmplării, cum se mai petrece uneori.

— Omul adevărat se verifică, cu toate fibrele lui, în momentele grele — mai spunea el. Iată, n-aș fi crezut că electriciana Maria Pavel e în stare să nu doarmă două nopți la rînd, și, în acest timp, să se depășească pe sine în repararea cu maximum de operativitate a numeroaselor defecțiuni survenite atunci la tramvaie și troleibuze. Pe mine, unul, m-a impresionat în cel mai înalt grad întreaga comportare a tovarășilor mei, pe care îi simt astăzi mult mai aproape, atît de mine, cît și de ceilalți membri ai colectivului nostru. Da, da, fiecare dintre noi a crescut în ochii celorlalți, dar și în propriii săi ochi. Păi, putea să rămînă fără ecou munca epuizantă a uteciștilor, ca tinichigiul Vasile Ilie, ca lăcătușul Zamfir Ivașcu, ori ca șoferul Nicolae Lăptoiu, de pe linia 87, care a lucrat fără întrerupere 36 de ore ? Firește, aș putea da mult mai multe exemple ; de fapt, fiecare dintre tinerii noștri a fost un model de comportare, de înaltă atitudine civică și profesională. Satisfacția mea ca secretar de organizație mai are însă încă o cauză : am observat că unii dintre cei cu care se lucra mai greu, tineri așa-zis „dificili", au rămas pe mai departe contaminați de spiritul de disciplină și seriozitate al celorlalți.

— Cum îți explici ?

— Păi, ce explicație aș putea da ? Au simțit băieții că fiecare din ei înseamnă ceva pentru colectiv, iar colectivul înseamnă ceva pentru dinșii. Au simțit, de asemenea, poate mai mult decît în alte dăți, ce înseamnă să fii investit cu încredere și, mai mult decît orice, să constați că de tine depind nu știu cîte zeci de mii de oameni, pe care, oricum, trebuie să-i transporți, cum te duce capul și puterea, de acasă la servici și de la servici acasă. Ba, cred că i-a mai impresionat ceva : faptul că, cu toate greutățile inerente, cu toată aglomerația, în fine, cu toate-toate, călătorii au fost mai înțelegători decît ne-am fi putut închipui. Vreți să mai aflați o surpriză ? Ei bine, vă spun că n-am mai primit nici o reclamație cu privire la atitudinea necuviincioasă a vreunui șofer sau taxator

— Care o fi secretul ?

— Nu-i nici un secret. Oamenii au privit lucrurile așa cum sînt, s-au stăpînit, au înțeles, s-au străduit să fie amabili, cum și trebuie. Deci, se poate. Acesta va fi de altfel un precedent de care ne vom sluji în argumentările necesității autoexigenței noastre, a I.T.B.-ului, în relațiile cu călătorii. Și... poate ar fi bine și invers, o relație de reciprocitate, cu alte cuvinte.

Despre sine, lăcătușul mecanic Gheorghe Mihai nu-mi vorbește. Dar mi s-au spus între timp destule lucruri despre el. Locul său de muncă e atelierul de reparații și întreținere. În prima zi a înzăpezirii, însă, Gh. Mihai a lucrat pe linia tramvaiului 13, cu plugul, pentru a scoate niște tramvaie cu motoare „gripate", care blocaseră linia. A rămas acolo pînă a doua zi seara, în total 36 de ore. Reintors la depou, a fost trimis acasă, să se culce. A dormit 4 ore, după care s-a înapoiat la depou, de unde a plecat pe traseu să împrăștie sarea. A lucrat, aproape fără întrerupere, alte 24 de ore. După aceea n-a plecat din atelier pînă cînd, împreună cu alți tineri, n-a redresat toate motoarele troleibuzelor care fuseseră avariate. Pe scurt, alte 12 ore

— Nu credeam că sînt capabil de asemenea performanțe, mi se destăinuie Gheorghe Mihai, în cele din urmă. Uitați-vă la mine : slăbuț, bun de dat jos cu o singură suflare, nu ? Între noi fie vorba, cînd în sfîrșit am plecat acasă, pe jos, că eu stau foarte aproape, mai să nu recunosc drumul de amețit ce eram...

— Atunci, de unde puterea ?

— Eu aș zice, mai întîi, voința. Trebuia să dau un exemplu, doar sînt secretarul U.T.C. Și de fapt, n-avea nici un rost să mă apuc să fac pe șeful, mergînd doar în control din organizație în organizație, pentru a vedea dacă treburile mergeau ori nu mergeau. Am trecut eu în fugă de două trei ori, m-am convins că uteciștii sînt în prima linie, apoi m-am întors liniștit la ale mele, pe care văd că le cunoașteți... Da, intuiesc ce vreți să mă mai întrebați : de unde și dăruirea, nu-i așa ? Ei bine, eu simt depoul aici, lîngă inimă și deci sarcinile depoului sînt și sarcinile mele, din convingere. De ce îl simt ? Pentru că aici lucrez de cînd am terminat școala profesională, de vreo opt ani, cu alte cuvinte, de pe vremea cînd abia se construia cartierul Bucureștii Noi. Pe atunci, în depou erau numai tramvaie, nu ca astăzi. Prin urmare, am crescut odată cu el și asta nu se poate trece cu vederea. Dar să știți, la fel ca mine mai gîndesc și mai simt și alții...

Iată, așadar, cum din investigațiile făcute pe marginea unor momente critice, s-au conturat portrete de tineri care în zilele obișnuite nu ne atrag atenția, tocmai prin faptul că sînt, la rîndul lor, oameni obișnuiți, cu calități, dar și cu defecte. Ca să folosesc din nou opinia unuia din interlocutorii mei, oare acești oameni obișnuiți au fost neobișnuiți în confruntarea cu greul ? Notez, în loc de concluzie, răspunsul tovarășului Ion Florea, secretarul comitetului de partid :

— Nu există, nici la noi și nici în altă parte, oameni neobișnuiți ; neobișnuite sînt numai situațiile.

REPORTAJUL NOSTRU

CEI CARE ADUC ORAŞUL ÎN SAT

Declara acum un an un tînăr din Stoicăneşti unui coleg reporter: „Noi nu ne ducem la oraş. Aducem oraşul în sat". Am reţinut aceste cuvinte atunci. Acum am fost eu însumi oaspete aici, în acest sat din Cîmpia Boianului, unde, într-un fel, lucrurile s-au petrecut altminteri decît în alte localităţi rurale de pe la noi. Cei care au revenit — după ce au deprins la oraş meserii orăşeneşti — au fost înşişi stoicăneştenii. Ca un exemplu, numai anul trecut s-au întors în comună peste 70 de tineri, majoritatea calificaţi în meserii noi, necesare locurilor natale, în consens cu ambiţiile „de mărire" ale stoicăneştenilor: termocentralişti, electricieni, bobinatori, matriţeri... La 7 martie anul curent, în Stoicăneştii de Olt numai doi cetăţeni nu erau de prin partea locului.

Aşa s-a întîmplat că — datorită forţelor unite ale întregii suflări din sat, entuziasmului general şi conştient şi, hai să-i zicem pe nume, frumosului patriotism local — multimilionara cooperativă agricolă de producţie din Stoicăneşti a ajuns în stare să plătească cîte 50 de lei pentru fiecare normă convenţională realizată — zi fermă de salariu fiind la fiecare 10 ale lunii — să ofere concedii plătite, bilete de tratament, să plătească din banii ei, săptămînă de săptămînă, hora satului şi aşa mai departe. Cum şi de unde? Un exemplu: de curînd a fost făcut bilanţul rezultatelor obţinute de cooperatori în anul precedent: „codaşii" îşi depăşiseră planul cu cîte 700 de kg. grîu la fiecare hectar cultivat. Asta ca să nu mai vorbim de uluitoarele performanţe obţinute de ciupercărie sau de sectorul zootehnic. În termeni tehnici, s-ar putea afirma că stoicăneştenii acumulează acum puterea economică a viitorului „oraş agricol", cum le place lor să-şi numească propriul viitor pe care ei înşişi şi l-au programat pînă cel mult la sfîrşitul actualului deceniu.

De curînd, noi argumente au venit să întărească această tendinţă. A fost aprobată schiţa de sistematizare a comunei Stoicăneşti. Aşadar, satul va primi oraşul în el nu numai prin bogăţia cooperativei şi a oamenilor ci prin chiar propria lui nouă faţă.

— Anul acesta, îmi spunea Dumitru Tudose, Erou al Muncii Socialiste, preşedinte al cooperativei agricole, vom construi mai mult de 40 de vile cu şi fără etaj. Dacă pînă acum nu aveam — ca edificii mai importante — decît căminul cultural şi magazinul universal — peste un an vă veţi mira şi pe bună dreptate. Vom începe prin a dărîma o seamă de case vechi şi urite şi vom deschide şantierul de locuinţe.

Exact ca la oraş. Salarii, concedii, demolări, şantiere de construcţii. Tot de la Dumitru Tudose am aflat că peste cîteva săptămîni va fi dat în folosinţă noul dispensar al comunei. Şi am mai aflat că pe şantierul dispensarului nu au fost angajaţi decît doi meşteri. Restul, totul, a fost ridicat prin munca patriotică a tinerilor.

— Pentru că veni vorba, tovarăşe preşedinte. Nu aveţi mulţi tineri — cinci, şase sute — dar sînt toţi acasă. Aveţi încredere în ei, în forţa lor?

— Ce ne-am face într-un sat de bătrîni?

Cred că preşedintele ar fi vrut să mă întrebe ce s-ar face într-un oraş de bătrîni.

— Deci, a reluat, de-acum ne ocupăm mai puţin de noi cît de ei, de tineri. Ne asigurăm bătrineţea crescînd tinereţea.

Mai concret. De curînd, din iniţiativa cooperativei agricole toţi tinerii din sat care s-au căsătorit în acest an şi cei care se vor uni şi de-acum încolo pe lungul drum al vieţii de familie, vor primi credite rambursabile fără dobîndă pentru construirea de vile proprietate personală.

Deci, la scurt timp după căsătorie, tinerii se vor aşeza în casă nouă. N-am avut timp să mă mir:

— La nunţile tinerilor de la noi, cooperativa oferă ca dar de nuntă şi cîte un serviciu de mese complet: tacîmuri, farfurii, oale, crăţiţi... ca la început de drum.

„Aşa, ca la început de drum" sînt cuvintele rostite de Gheorghe Nicolescu, secretarul comitetului U.T.C. din cooperativă.

Cuvinte simple şi omeneşti. Locuinţe, farfurii, crăţiţi... Cîteva gînduri duse pînă la capăt, materializate în măsuri concrete. Oamenii de pe-aici şi-au spus că trebuie să se ajute unii pe alţii, să se sprijine întotdeauna umăr la umăr.

Nu cu mult timp în urmă a avut loc la căminul cultural sărbătoarea anuală a fruntaşilor. Tineri mulţi. Aproape toţi. Totodată a fost oficiată o nouă căsătorie utecistă. Mirii înşişi, fruntaşi ai cooperativei. Şi oamenii au ieşit în stradă, au dansat „Hora de la Stoicăneşti" compusă de o tînără din sat. Nu ştiu ce comentariu s-ar potrivi. Atît înţeleg. Stoicăneştenii au jucat hora pe pămîntul pe care muncesc, pe care s-au născut şi care le-a adus bucurii şi o nouă conştiinţă: aceea a puterii lor unite.

Încerc, la despărţirea de ei, să-mi închipui o scenă din anul 1980: grupuri de cetăţeni coboară duminica pe bulevardul central al oraşului Stoicăneşti, către casa de cultură. Şi acolo, ei, orăşenii încing o horă zdravănă şi veselă...

Pare incredibil? De loc. Eu, unul, am să mă mai întorc la Stoicăneşti. În oraş.

EMANUEL ISOPESCU

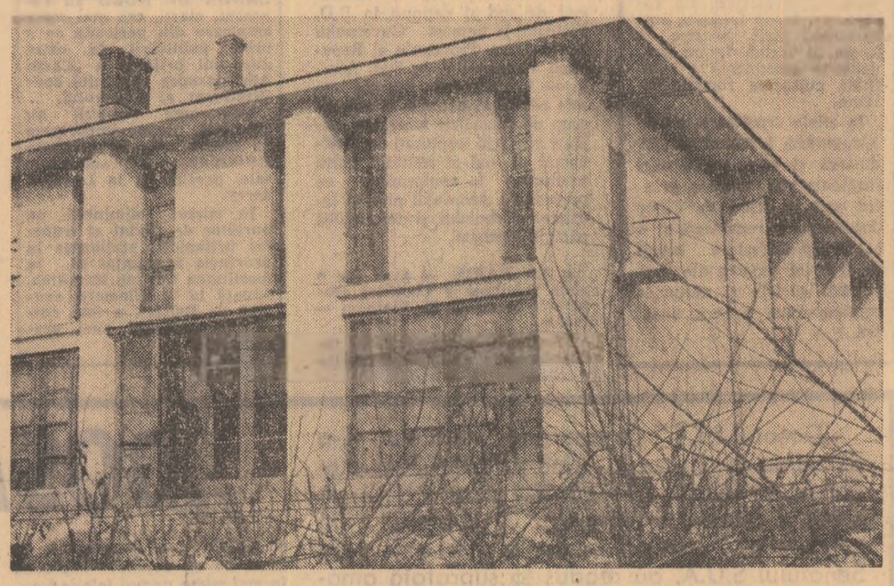

Căminul cultural din Stoicăneşti — centru spiritual al comunei şi, în acelaşi timp, sediu al cooperativei de producţie.

Putere economică reflectată prin edificii culturale şi invers. Sau, mai exact spus, argumentele unui viitor oraş.

Foto: EM. ISOPESCU

Primiri la Consiliul de Miniştri

Tovarăşul Manea Mănescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării, a primit marţi după-amiază pe dr. Wilbert K. Chagula, ministrul afacerilor economice şi dezvoltării planificate al Republicii Unite Tanzania.

În cadrul convorbirii, care a avut loc cu acest prilej, au fost abordate probleme referitoare la dezvoltarea colaborării şi cooperării economice româno-tanzaniene.

Tovarăşul Janos Fazekas, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a primit, marţi dimineaţa, pe J. Olszewski, ministrul industriei chimice al R. P. Polone.

În cadrul convorbirii, care a avut loc cu acest prilej, au fost abordate probleme referitoare la dezvoltarea colaborării şi cooperării economice, tehnice şi ştiinţifice, în domeniul industriei chimice din cele două ţări.

La primire, desfăşurată într-o atmosferă cordială, prietenească, au luat parte Mihail Florescu, ministrul industriei chimice, precum şi Jaromir Ocheduszko, ambasadorul Poloniei la Bucureşti.

În urma tratativelor care au avut loc între 22 şi 27 martie, Mihail Florescu, ministrul industriei chimice şi J. Olszewski, ministrul industriei chimice al Republicii Populare Polone, au semnat marţi protocolul privind lărgirea colaborării, cooperării şi specializării în domeniul produselor chimice şi livrările reciproce ale acestor produse pe perioada 1976—1980.

În cursul şederii în ţara noastră, oaspeţii polonezi au vizitat Grupul industrial de petrochimie Ploieşti.

★

În cursul după-amiezii de marţi, ministrul polonez a părăsit Capitala.

Plecarea delegaţiei Partidului Socialist Desturian

Marţi a părăsit Capitala delegaţia Partidului Socialist Desturian (P.S.D.) din Tunisia, condusă de Habib Chatti, membru al C.C. al P.S.D., directorul cabinetului preşedintelui Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, care, la invitaţia C.C. al P.C.R., a făcut o vizită de prietenie în România.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, oaspeţii au fost salutaţi de tovarăşii Ştefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Suzana Gâdea, preşedinta Consiliului Naţional al Femeilor, Constantin Vasiliu, adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R., Stelian Grindeanu, secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R.

În ultimele zile, oaspeţii au vizitat obiective economice şi social-culturale din judeţele Prahova şi Braşov şi au avut o întîlnire la Centrul de cercetări pentru problemele tineretului din Bucureşti.

Sesiune de comunicări cu prilejul aniversării a 80 de ani de la crearea P.S.D.M.R.

Cu prilejul aniversării a 80 de ani de la crearea Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România — P.S.D.M.R. — marţi după-amiază, a avut loc în Capitală o sesiune de comunicări. Organizată de Academia de Ştiinţe Sociale şi Politice, Institutul de studii istorice şi social-politice şi Academia „Ştefan Gheorghiu", sesiunea a abordat, în multiple planuri, tema „Însemnătatea istorică a creării primului partid politic al clasei muncitoare din România".

Au luat parte tovarăşii Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ştefan Voitec, Aurel Duca, Constantin Pîrvulescu, Ion Popescu Puţuri, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră, activişti de partid şi de stat, reprezentanţi ai unor instituţii centrale, cadre didactice, cercetători, oameni ai muncii. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de prof. dr. docent Mihnea Gheorghiu, preşedintele Academiei de ştiinţe sociale şi politice, care a evocat tradiţiile mişcării muncitoreşti din ţara noastră, continuate şi ridicate pe o treaptă superioară de Partidul Comunist Român.

Au fost prezentate, apoi, comunicările: „Apariţia şi dezvoltarea proletariatului din România — factor primordial în procesul de făurire a partidului politic al clasei muncitoare din ţara noastră" — de dr. Damian Hurezeanu, profesor la Academia „Ştefan Gheorghiu"; „Procesul organizării şi dezvoltării mişcării muncitoreşti şi socialiste premergător creării P.S.D.M.R." — de dr. Georgeta Tudoran, cercetător principal la Institutul de studii istorice şi social-politice; „Congresul de constituire a P.S.D.M.R. Documente programatice adoptate" — de dr. I. Iacoş, cercetător principal la Institutul de studii istorice şi social-politice; „Însemnătatea creării P.S.D.M.R. în viaţa politică a României" — de dr. M. Iosa, cercetător principal la Institutul de istorie „Nicolae Iorga"; „P.S.D.M.R. — factor activ în mişcarea muncitorească şi socialistă internaţională" — de dr. N. Copoiu, secretar ştiinţific la Institutul de studii istorice şi social-politice; „Influenţa ideilor socialiste asupra dezvoltării culturii româneşti din a doua jumătate a secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea" — de prof. univ. Zoe Dumitrescu-Buşulenga, vicepreşedinte al Academiei de ştiinţe sociale şi politice; „Transformarea Partidului socialist în partid comunist, rezultat al dezvoltării mişcării muncitoreşti revoluţionare din România" — de N. Huscariu, conferenţiar la Academia „Ştefan Gheorghiu".

În cadrul noii ediţii a „Serilor Scînteii tineretului" — o manifestare de anvergură la Titu

Mari performeri — în arenele sportului de masă!

Ziarul nostru, la solicitarea Comitetului orăşenesc Titu al U.T.C. (judeţul Dîmboviţa) cu sprijinul clubului sportiv „Steaua", organizează, joi după-amiază, în cadrul **„Serilor Scînteii tineretului"** o întîlnire a unui grup de sportivi de mare performanţă de la clubul militar, cu tinerii iubitori ai sportului din Titu.

Printre sportivii care vor face deplasarea şi vor participa la un amplu dialog cu suporterii lor, cu ceilalţi iubitori ai sportului din oraşul Titu, se numără maeştrii emeriţi ai sportului **Gheorghe Gruia** (handbal), **Ileana Gyulai** (scrimă), **Ion Voinescu** (fotbal), maeştrii sportului **Marian Stamate** (volei), **Emeric Jenei** (fotbal), **Constantin Gruiescu** (box), **Octavian Vintilă** (scrimă).

Programul acestei inedite reuniuni prevede, în continuare, evoluţia unor cunoscuţi şi apreciaţi solişti de muzică populară românească. Din „formaţia" acestora nu vor lipsi **Maria Pietraru, Benone Sinulescu** şi **Damian Luca.**

Vom reveni cu noi amănunte.

Avantajele acordului global

(Urmare din pag. 1)

şite producţiile medii stabilite pentru ultimii ani ai cincinalului — ne spune **Gheorghe Porumbel**, preşedintele cooperativei". În legătură cu obţinerea acestor rezultate trebuie precizat că anul acesta conducerea cooperativei a luat toate măsurile ce se impun pentru ca fabrica de conserve „Valea Roşie" să ridice întreaga cantitate de legume achiziţionată conform contractului, nu ca în 1972, cînd unele clauze au fost trecute cu vederea de beneficiar, cooperatorii avînd de pierdut. Din experienţa anului trecut s-a tras concluzia că şi în legumicultură parcelele să fie repartizate pînă la nivel de cooperatori, conştientizarea oamenilor fiind stimulată şi mai mult, o dată cu asta crescînd şi responsabilitatea lor faţă de obligaţiile asumate prin contract. Un punct de vedere întemeiat pe observaţiile făcute de **Gheorghe Paraschiv**, economistul fermei, de alţi legumicultori şi care a fost adoptat de conducerea cooperativei. Au fost trase, în acest sens, concluziile ce se impun în vederea executării tuturor lucrărilor cu maximum de operativitate, neflind admis nici un rabat la timp sau calitate. De asemenea, au fost luate măsurile necesare pentru a se preîntîmpina orice defecţiune pe „fluxul tehnologic al legumelor", cum se exprimă economistul şef al cooperativei, **Gama Nicolae**, provocată de absenţa fortuită a vreunui lucrător. În anul 1972 au fost destule de puţine asemenea absenţe dar, glăsuieşte proverbul, „paza bună trece primejdia rea".

S-au luat măsuri de prevedere — prin planificarea unor eforturi suplimentare — pentru a evita orice întîrzieri la recoltatul şi sortatul legumelor, operaţiuni decisive pentru realizarea producţiilor planificate. Nu mai puţin importantă a fost repartizarea suprafeţelor pe cooperatori încă din iarnă pentru a se putea realiza fertilizarea lor la timp.

Măsurile amintite fac parte dintr-un plan cuprinzînd totalitatea operaţiunilor ce trebuie executate pentru ca sectorul legumicol, prin rezultatele sale, să se situeze la nivelul pe care îl reclamă nu numai dorinţa cooperatorilor cît, mai ales, condiţiile existente şi deopotrivă cifrele de plan. „Convertite" numeric, aceste măsuri propuse de legumicultorii înşişi **înseamnă 780 000 lei peste valoarea** producţiei globale legumicole şi 400 000 lei sub valoarea cheltuielilor de producţie la 100 de hectare faţă de anul trecut. Este evident că aceste cifre atestă chibzuinţa cooperatorilor din Ulmeni, posibilităţile existente în sectorul legumicol al cooperativei şi, nu mai puţin, imboldul pe care-l dă fiecăruia din ei, colectivul în totalitate, aplicarea acordului global. Cum nu este lipsit de importanţă, în această ordine, să arătăm că vor fi livrate peste plan la fondul central **următoarele: 100** tone grîu, **200** tone porumb, **16** tone carne şi **300** legume.

Ultima cifră întăreşte, credem, imaginea de ansamblu pe care am încercat să o realizăm despre aplicarea acordului global în legumicultură la cooperativa agricolă „8 Martie" din Ulmeni.

SPORT • SPORT • SPORT

„CUPA PRIETENIEI"

Începînd de azi, spectatorii din Capitală au prilejul să urmărească o frumoasă întrecere de patinaj artistic, care va reuni aproape 100 de sportivi din şapte ţări. Este vorba de concursul internaţional dotat cu trofeul **„Cupa Prietenia"**, avînd ca protagonişti patinatori consacraţi din U.R.S.S., Cehoslovacia, Bulgaria, R. D. Germană, Ungaria, Polonia şi România.

Dintre concurente amintim pe cunoscutele patinatoare **Anett Potsch, Marion Weber** (R.D.G.), **Liliana Rehakova şi Iva Macova** (Cehoslovacia), **Evelina Panova** (Bulgaria), **Kristine Homolya** (Ungaria), **poloneza Elzbieta Luczynska**, pe reprezentantele noastre **Doina Mitricică**, campioană republicană, **Silvana Suciu şi Gabriela Voica**, ca şi patinatorii Octavian Goga, A. Georgescu, polonezul Jacek Zylski, maghiarul Sandor Nagy, cehoslovacul Peter Augustovic. Întrecerile au loc la patinoarul „23 August", începînd de azi şi pînă sîmbătă 31 martie. În prima zi sînt programate probe individuale băieţi (dimineaţa orele 8,30—14,30) şi probe de dans (după amiază de la orele 16,00 cînd are loc şi festivitatea de deschidere).

M. L.

În cadrul campionatului mondial de hochei pe gheaţă (grupa B), selecţionata României a întîlnit aseară la Graz redutabila reprezentativă a R.D. Germane, principala favorită a competiţiei. La capătul unui joc viu disputat, hocheiştii din R. D. Germană au obţinut victoria cu scorul de 4-2 (0-0, 0-1, 4-1). Echipa română a deschis scorul în minutul 27 prin Calamar. În primul minut al ultimei reprize Slapke a egalat scorul, iar după cinci minute hocheiştii români au luat din nou con-

C. M. de hochei

ducerea prin punctul realizat de Tureanu. În continuare, jucătorii din R.D. Germană au avut mai mult iniţiativa, înscriind trei goluri prin Patschinski (min. 47) şi Noack (min. 53 şi 60).

Tehnicienii prezenţi la Graz au apreciat această întîlnire drept cel mai frumos joc disputat pînă acum în cadrul turneului.

Astăzi, selecţionata României va juca cu formaţia Elveţiei.

Selecţionata Iugoslaviei în formă deosebită, a învins cu scorul de 6—1 (2—0, 3—1, 1—0) reprezentativa Austriei.

Duminică sportivă în şcolile craiovene

O dimineaţă de două ori aparte: o dată, fiindcă primăvara a suris larg, iar apoi (sau... în primul rînd, ar spune mulţi) fiindcă precede după-amiaza „meciului secolului", **„U" Craiova-Dinamo.** Să fie dimineaţa în care ideea de sport nu poate avea în Craiova altă şansă decît să se confunde cu Oblemenco sau Marcu, cu Dinu sau Dumitrache?

ORA 9,00. Intrăm pe poarta frumoasei clădiri a Liceului industrial energetic. Pe terenul de fotbal, de lîngă căminele elevilor, la o oră la care în ferestrele căminului mai apăreau încă chipuri somnoroase, era de acum în toi un pasionant campionat de fotbal inter-etaje. Pe margine, profesorul **Petre Caraianis** întocmea tabloul meciurilor, în teren — arbitri din rîndul elevilor care, aflăm, au absolvit, de curînd, cursurile de arbitri organizate de către comitetul U.T.C. al liceului. Pe terenul de volei — elevi ai profesorului **Paraschiv Mantea.** În drum spre ieşire mai notăm şi apreciem isprava unei „echipe" la fel de merituoase, care împrăştia balast pe baza sportivă în curs de amenajare, bază ce va pune la dispoziţia amatorilor noi spaţii pentru baschet, volei, handbal, etc.

ORA 9,30. Nu departe se află Liceul de mecanică agricolă. O intrare cochetă, o alee care ne conduce la baza sportivă. „Mare campionat, mare", de volei, desfăşurat sub conducerea elevului **Marian Luşcă** din anul IV.

— Profesorul vostru de educaţie fizică unde este? întrebăm mai mult din rutină poate.

— Profesoara. sîntem corectaţi. **Profesoara Ionelia Andrei a venit de dimineaţă, ne-a dat mingi şi acum a plecat, fiindcă este arbitru la un concurs de gimnastică disputat la Liceul „Nicolae Bălcescu".**

ORA 10. Liceul „Nicolae Bălcescu". Într-adevăr, concursul de gimnastică (în fapt, un campionat al Şcolilor sportive) era în plină desfăşurare. În cealaltă sală de sport a liceului — meciuri din divizia şcolară de baschet. Foarte frumos, dar... baza sportivă în aer liber a liceului era complet goală. Unde erau elevii, cei necuprinşi în activitatea sportivă — să-i spunem — de performanţă? Chiar nu-i îmbia deloc soarele, primăvara, la mişcare, la descătuşarea energiei juvenile? Am căutat vreun avizier care să anunţe o activitate duminicală, dar fără şansă. Nu ne-a mai atras nimic atenţia decît... un îndemn al unui elev către cîţiva colegi ai săi:

— Haideţi, că ne-a rugat tovarăşul profesor Amărăscu să-i dăm o mînă de ajutor la spălatul maşinii! Am mai aflat că tovarăşul profesor Amărăscu nu era profesor de matematici, sau istorie, ci de educaţie fizică...

Ce gîndeşte dînsul, care era prezent în şcoală, despre acea bază pustie, dintr-o dimineaţă însorită de duminică?

ORA 10,15. Alăturat aproape — Liceul nr. 3, şi, fenomen contagios parcă, şi aici baza sportivă era goală. În faţa intrării, totuşi, întîlnim cîţiva elevi cu o minge.

— De ce nu intraţi pe teren? — vine firesc întrebarea noastră.

— Duminica nu avem voie pe teren — sună neaşteptat răspunsul — **fiindcă în apropiere sînt căminele de fete.** Şi în timpul săptămînii — ne întrebăm — sînt... ceva mai departe? Nu înţelegem legătura dintre inactivitatea duminicală şi căminul de fete, aşa că poate ar fi fost bine dacă am fi întîlnit vreunul din cei 5 (cinci) profesori de educaţie fizică ai liceului, să ne explice şi nouă cum vine povestea aceasta.

ORA 10,45. Pustie şi curtea Liceului economic. Sîntem gata să punem şi aici diagnosticul „inactivitate", dar un elev aflînd că sîntem în căutarea „sportului", ne îndrumă către parcul din apropiere: **„Îl găsiţi acolo pe tovarăşul profesor Grigore Lupu."** Îl găsim, într-adevăr, în parc pe profesorul Lupu şi pe elevii săi prinşi în aprige „minute" fotbalistice. Un singur punct de gîlceavă: prea mulţi doreau să fie... Oblemenco.

ORA 11,00. Liceul „Fraţii Buzeşti". În curtea asfaltată un pîlc de... „robinhoozi". Înarmaţi cu arcuri şi săgeţi, participau peste 200 de copii la concursul „Păunaşul codrilor". Aflăm că sînt elevi de la 13 şcoli din judeţul Dolj. Emoţii mari, bucurii de învingători, emoţii de învinşi.

„Am avut ghinion mare — ne spunea profesorul elevilor din Băileşti. **Acasă reuşeam mult mai multe puncte, dar aici parcă... era distanţa mai mare. Eh, nu-i nimic, se consola dînsul. Altădată. Pentru azi e bine şi că au stat copiii la soare, că au mai pus muşchii în mişcare..."**

Afirmaţie, gînd sau idee, cum vreţi, care ne mai scuteşte pe noi de comentarii referitoare la cîştigul de sănătate al elevilor întîlniţi de noi pe terenurile vizitate. Cît despre cele pustii, iată un subiect de meditaţie (şi discuţie) pentru comitetele U.T.C. şi asociaţiile sportive respective, pentru profesorii de educaţie fizică.

S. SORIN

Lucrările de montaj

(Urmare din pag. 1)

lucrează tinerii muncitori de la uzină şi mai mulţi ucenici. În felul acesta, ritmul lucrărilor de montaj s-a accelerat simţitor încît am recăpătat speranţele că vom putea respecta termenul de intrare în funcţiune.

Iniţiativa enunţată de cei doi interlocutori, deosebit de valoroasă şi eficientă a fost şi este sprijinită şi de alte acţiuni iniţiate de cele două organizaţii U.T.C. şi de cele două conduceri tehnico-administrative: pe şantiere lucrează în două schimburi, duminica trecută a fost zi plină de muncă, la fel vor fi şi următoarele două duminici (pînă la 1 aprilie); în reorganizarea echipelor s-a avut în vedere un bun echilibru între tinereţe şi experienţă, iniţierea unor întreceri între brigăzi; eforturi intense pentru întărirea disciplinei, organizaţia U.T.C. reuşind să determine conducerea şantierului să creeze condiţii pentru ca navetiştii să poată locui în incinta şantierului etc. Şi nu fără o ţintă precisă tocmai în această perioadă electricienii şi instalatorii de pe şantiere sînt antrenaţi în concursuri profesionale. „Acum cînd se execută montajul, ne spunea secretarul organizaţiei U.T.C., am socotit că este bine ca prin aceste concursuri să-i determinăm pe tineri să fie mai atenţi la calitatea lucrărilor". Într-adevăr, în ansamblul de măsuri care se iau pentru asigurarea unei bune funcţionări a viitorului obiectiv industrial şi această acţiune a organizaţiei U.T.C. are un rol bine precizat. Putem spune deci că aici au fost găsite formele şi mijloacele de intervenţie eficiente. Se mai pune, doar, din partea organizaţiilor U.T.C. problema perseverenţei, a unei şi mai bune organizări a acestor eforturi. În acest sens ar fi de dorit ca secretarul comitetului U.T.C. de la Uzina Progresul să meargă mai des pe la Fabrica de excavatoare fiindcă numai cunoscînd exact situaţia pot fi luate măsurile necesare pentru a spori ajutorul pe care tinerii muncitori de la beneficiar îl dau constructorilor în străduinţa lor de a respecta termenul de intrare în funcţiune.

Cu totul diferite sînt însă relaţiile dintre organizaţiile U.T.C. de la Şantierul naval din Brăila şi cea a tinerilor constructori de aici, deşi ambele îşi desfăşoară activitatea cam pe aceeaşi suprafaţă de teren. Constructorul (Şantierul nr. 3 al Grupului de şantiere Brăila al T.C.I. Constanţa) în ciuda întreruperilor din săptămîna de viscol, îşi îndeplineşte sarcinile de plan valorice pe primul trimestru şi a luat măsuri pentru atingerea stadiilor fizice care să asigure respectarea termenului de intrare în funcţiune (31 decembrie 1973) şi a trecut la regimul de lucru mărit, schimbul doi a devenit şi aici o realitate, s-au îmbunătăţit disciplina, folosirea utilajelor, aprovizionarea cu materiale şi cu materii prime etc. Dar pînă acum beneficiarul încă nu i-a livrat 1 700 tone construcţii metalice (trebuia la 31 decembrie 1972) şi are serioase necazuri în ocuparea de noi amplasamente. Desigur, trebuie să ne punem întrebarea: în această situaţie ce pot să facă cele două organizaţii U.T.C.? Avînd în vedere că o bună parte din cantitatea de construcţii metalice necesare pe şantier este confecţionată de tinerii navalişti, un prim răspuns se prefigurează. Şi în acest fel începe să se configureze şi formele şi metodele la care cele două organizaţii U.T.C. ar fi trebuit să facă apel, bineînţeles eforturile lor conjugîndu-se cu cele ale celor două conduceri tehnico-administrative. Dar pentru ca aceste forme şi metode să prindă contur ar fi necesar ca secretarul comitetului U.T.C. de la Şantierul naval să se întîlnească mai întîi de toate cu secretarul organizaţiei tinerilor constructori, să-şi spună deschis părerile şi să stabilească un plan comun de acţiune. Dar ei nici nu se cunosc, deşi locurile lor de muncă sînt atît de aproape.

Am investigat şi o altă cale de colaborare a celor două organizaţii pentru atingerea ţelului comun — respectarea termenului de punere în funcţiune — şi l-am întrebat pe tovarăşul Grigore Oprişenescu, inginer şef al şantierului 3, dacă, în caz că i-ar veni pe şantier în fiecare duminică cîte 100 de tineri de la beneficiar, ar avea ce să le dea de lucru? „Oho, şi încă ce?" a exclamat, dumnealui. Dar în primul rînd, i-aş ruga să stivuiască judicios materia primă din propria întreprindere eliberînd astfel nişte spaţii care ne sînt nouă foarte necesare pentru a ne extinde frontul de lucru. Dacă s-ar rezuma numai la atîta, tot ne-ar fi de mare ajutor".

Şi are dreptate tovarăşul inginer Oprişenescu. Numai că după părerea noastră nu trebuie să se rezume numai la atît. Mai ales dacă avem în vedere că în Şantierul naval din Brăila, se califică nu mai puţin de 1 300 ucenici din care organizaţia U.T.C. de aici are în evidenţă un mare număr de tineri. Tocmai de aceea sugerăm intervenţia comitetului municipal U.T.C. Anul trecut acest organ, spre lauda sa, a dirijat spre şantierul de aici un mare număr de elevi care au muncit alături de constructor. Reluarea acestei merituoase acţiuni se impune, dar se impune totodată şi stabilirea unei bune colaborări între cele două organizaţii în sensul arătat mai sus, pentru o participare adecvată a tinerilor navalişti, alături de constructor la extinderea şi modernizarea propriei întreprinderi. Respectarea termenului de intrare în funcţiune este o cauză comună. Ceea ce trebuie demonstrat prin fapte. Mai ales că exemplul pozitiv este atît de aproape, la Fabrica de excavatoare din cadrul Uzinei Progresul din Brăila.

AZI, REPREZENTATIVELE SUSŢIN MECIURI AMICALE

Reprezentativele de fotbal ale ţării noastre vor disputa azi — în trei oraşe: Piteşti, Tîrgovişte şi Bucureşti — meciuri de verificare.

La Piteşti, lotul A va întîlni — pe stadionul „1 Mai", de la ora 16,30 — selecţionata divizionară din Israel. Echipa noastră va începe partida în următoarea componenţă: Răducanu — Sătmăreanu, Dinu, Sameş, Hajnal — Dumitru — Dobrin, Beldeanu — Troi, Dumitrache, Iordănescu. **Pe parcursul jocului vor fi întrebuinţaţi şi noii chemaţi în lot** Antonescu, Dumitriu IV. Aelenei, Marcu. **Întîlnirea va fi condusă la centru de** Gheorghe Limona.

„Tineretul" va juca, la Tîrgovişte, cu reprezentativa similară a Israelului. Meciul se va disputa pe stadionul Metalul, de la ora 16, şi va fi precedat de „amicalul" dintre echipa locală, C. S. Tîrgovişte şi F. C. Petrolul Ploieşti. Antrenorul Cornel Drăguşin **ne-a comunicat ieri, după antrenamentul efectuat de lot pe stadionul Republicii „11"-le la care s-a oprit:** Ştefan — Anghelini, Ciugarin, Grigoraş. Tănăsescu — Bolboni — Mulţescu, Simionaş — Ghergheli, Roznai, Lucaci. **Partida va fi arbitrată de** Nicolae Petriceanu.

La Bucureşti, lotul naţional de juniori va susţine — pe stadionul Politehnica, ora 11 — un joc-şcoală cu formaţia de tineret Sportul Studenţesc.

de peste hotare

LA ZI

Reorientări în C.E.P.A.L.

„Cuvîntul «latino-americanizare» va face probabil parte în viitor din limbajul oficial pentru a desemna politica țărilor din America Latină în apărarea în comun a intereselor lor". Observația aceasta, a corespondentului agenției FRANCE PRESSE la Quito, sintetizează atît esența dezbaterilor cît și spiritul în care se desfășoară cea de-a 15-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru America Latină (C.E.P.A.L.). Agenda inițială a sesiunii din capitala ecuadoriană (întocmită de comitetul de experți care a pregătit lucrările) este prin ea însăși semnificativă. Ea cuprinde, în principal, probleme legate de dezvoltarea economică în corelație cu înfăptuirea unor reforme de natură socială pe continentul latino-american, precum și acțiuni privind afirmarea dreptului statelor latino-americane de a-și exercita controlul și de a dispune de bogățiile lor naturale în interesul propriei dezvoltări. Ne găsim, așadar, în fața unei agende care prin însăși conținutul ei depășește sferele tehnice și economice și pune accentul pe factori politici, pe implicații politice.

Ideea-cheie care s-a conturat cu pregnanță în dezbaterile de pînă acum ale sesiunii este aceea a unei solidarități active a tuturor statelor continentului sud-american în apărarea intereselor lor vitale. În acest sens, faptul cel mai remarcabil îl constituie propunerea ce s-a făcut auzită în cadrul dezbaterilor sesiunii de la Quito ca C.E.P.A.L. să se transforme într-un organism economic STRICT latino-american, fără participarea statelor din afara zonei de la sud de Rio Grande (actualmente fac parte din acest organism regional al O.N.U., în afara statelor latino-americane și Statele Unite, Franța, Canada, Marea Britanie și Olanda). Avansarea unei asemenea sugestii reflectă, fără îndoială, sentimentul general existent în țările continentului sud-american că problemele acestei zone trebuie rezolvate de către statele zonei respective, fără nici un fel de ingerințe și presiuni externe. În acest context merită semnalată revendicarea de către secretarul general al Organizației Statelor Americane, Galo Plaza, a unei „restructurări a relațiilor dintre țările Americii Latine și Statele Unite, în așa fel încît acestea să țină seama de adevăratele interese ale fiecărei părți". În aceeași ordine de idei, agenția FRANCE PRESSE nota elaborarea de către comitetul de experți care a pregătit sesiunea, a unui proiect de rezoluție care preconizează că orice țară latino-americană „care alege calea revoluției sociale pentru a-și realiza dezvoltarea economică nu trebuie să facă obiectul ostilității sau agresiunii economice externe, ci trebuie să beneficieze de sprijin internațional fără restricții".

Asemenea orientări și luări de poziție constituie o mărturie elocventă a mutațiilor intervenite pe continentul latino-american. Preocuparea țărilor latino-americane de a face din C.E.P.A.L. un instrument eficient în căutarea de soluții problemelor dezvoltării economice și sociale a continentului se înscrie pe linia afirmării mereu mai plenare de către statele de la sud de Rio Grande a drepturilor lor suverane și a intereselor lor vitale. „Latino-americanizarea" reflectă, în fond, la scară continentală, tendința țărilor Americii Latine de a fi stăpîne în propria lor casă, de a folosi bogățiile naturale în interesul propriu.

EM. RUCĂR

CONSULTĂRILE MULTILATERALE DE LA HELSINKI

Grupul de lucru al reuniunii multilaterale de la Helsinki și-a continuat, marți, dezbaterile asupra problemelor capitolului al doilea al ordinii de zi a viitoarei conferințe general-europene. Lucrările au fost prezidate de reprezentantul Marii Britanii. Participanții au făcut un schimb de opinii, în special asupra aspectelor privitoare la dezvoltarea cooperării în domeniile tehnico-științific, mediului înconjurător și turismului.

● IN INTERVALUL 21—23 martie, la Moscova a avut loc ședința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria alimentară.

FRANȚA. — Castelul la Celle St-Cloud de lîngă Paris unde se desfășoară tratativele dintre cele două părți vietnameze.

Criza monetară occidentală

Reuniunea „Comitetului celor 20"

Dezbaterile reuniunii „Comitetului celor 20" al Fondului Monetar Internațional s-au concentrat, încă de la început, asupra normelor privind stabilirea parităților în cadrul viitorului sistem monetar internațional.

Agenția Reuter informează că, încă de la început s-au evidențiat două tendințe, prima — promovată în special de Statele Unite — pentru stabilirea unor parități ajustabile dar mai flexibile, iar a doua — avansată de țările membre ale Pieței comune — privind stabilirea unor parități ajustabile dar fixe.

Ministrul de finanțe al S.U.A., George Shultz, a reafirmat tezele americane asupra sistemului monetar internațional, pronunțîndu-se pentru stabilirea, la viitoarea Adunare Generală a Fondului Monetar Internațional — programată în septembrie, la Nairobi — a unor norme care să permită o mai mare flexibilitate a cursurilor de schimb și flotarea monedelor pe perioade îndelungate. Aceasta ar permite, în opinia autorităților financiare americane, facilitarea corectării dezechilibrelor balanțelor de plăți, a deficitelor sau surplusurilor care au contribuit la generarea frecventelor crize monetare occidentale din ultimii ani.

Expunînd poziția „celor nouă", ministrul belgian al economiei și finanțelor, Willy de Clercq, a reafirmat, în ședința de luni dimineață, că țările vest-europene se pronunță în favoarea unui sistem monetar ordonat, care să stabilească parități ajustabile dar fixe, și în cadrul căruia cooperarea în găsirea soluțiilor să prevaleze improvizațiile din ultimele luni.

LA INCHIDEREA EDIȚIEI:

● COMUNICATUL publicat la sfîrșitul reuniunii miniștrilor de finanțe din țările membre ale „Comitetului celor 20" al Fondului monetar internațional, desfășurată la Washington, subliniază că în cursul lucrărilor s-a căzut de acord asupra necesității elaborării unui nou sistem monetar internațional bazat pe cooperare și consultare în cadrul oferit de F.M.I.

● IN ORAȘUL ITALIAN ALESSANDRIA — capitala provinciei cu același nume din regiunea piemonteză — a fost inaugurat, luni seara, ciclul de manifestări cultural-artistice „Întîlnire cu România", care va continua pînă la 9 aprilie. A fost deschisă o expoziție de fotografii despre țara noastră, organizată de primăria orașului în colaborare cu catedra de limbă și literatură română a Universității din Torino. Dr. Iacob Ionașcu, ambasadorul țării noastre la Roma, a vorbit despre dezvoltarea ascendentă a relațiilor culturale româno-italiene.

În zilele următoare, orașul Alessandria urmează să găzduiască și alte manifestări închinate țării noastre, printre care o Seară de Filme documentare românești și o conferință-dezbatere legată de diferite aspecte ale dezvoltării sociale și culturale contemporane a țării noastre.

Ultimii prizonieri americani eliberați de G. R. P.

Agenția V.N.A. informează că Reprezentanța specială a Republicii Vietnamului de Sud în R.D. Vietnam a remis, marți, la aeroportul Gia Lam, din Hanoi, ultimul grup de 32 de prizonieri americani, capturați în Vietnamul de sud și deținuți în R.D. Vietnam la cererea Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud. Aceasta — menționează agenția — este cel de-al patrulea și ultimul grup de prizonieri americani militari și civili capturați în Vietnamul de sud și restituiți părții americane în conformitate cu prevederile Acordului privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam.

● LA PARIS a avut loc o nouă reuniune a Comisiei economice mixte R. D. Vietnam — S.U.A.

Părțile au convenit să se întîlnească din nou luni, 2 aprilie.

Forumul studenților polonezi

Corespondență pentru „Scînteia tineretului" de la GH. CIOBANU

În sala Filarmonicii naționale din Varșovia s-au deschis luni dimineață lucrările celui de al 8-lea congres al Uniunii Studenților Polonezi la care participă 270 de delegați ai uniunii, sute de reprezentanți ai altor organizații de tineret din Polonia, numeroși invitați. Timp de trei zile, în ședințe plenare și pe comisii, participanții vor face bilanțul activității depuse de Uniune de la ultimul său forum (1969), vor adopta noul program care să răspundă sarcinilor politice puse în fața tinerei generații de cea de a 7-a plenară a C.C. al P.M.U.P., și anume accentuarea prezenței sale creatoare în viața social-economică a țării, își vor formula poziția față de unificarea mișcării studențești, precum și față de aderarea uniunii la Federația Uniunilor Socialiste ale Tineretului Polonez. La congres sînt prezenți conducători de partid și de stat printre care membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.: F. Szlachcic, secretar al C.C. al P.M.U.P., S. Olszowski, ministrul afacerilor externe, precum și J. Lukaszewicz, secretar al C.C. al P.M.U.P., miniștri, rectori ai universităților, directori de mari întreprinderi.

În ajunul deschiderii congresului, presa poloneză a rezervat spații largi prezentării acestui eveniment. În comentariile consacrate acestei teme se subliniază, printre altele, că Uniunea Studenților Polonezi se prezintă la cel de al 8-lea congres al său, cu o concepție programatică fundamentală, rod al unor ample dezbateri care au facilitat însumarea celor mai înaintate inițiative. Această concepție este rezultatul unei serioase evoluții pe care a înregistrat-o organizația în existența ei de mai bine de 20 de ani. Astăzi, organizația s-a transformat dintr-o uniune care se ocupa numai de problemele sociale ale studenților, într-o organizație politică care acordă deopotrivă atenție problemelor ideologice, de educație a tinerei generații, cît și celor de viață cotidiană.

În ce privește programul de viitor, acesta scoate în evidență necesitatea ca mișcarea studențească să răspundă marilor probleme care se pun în fața viitoarelor cadre ale intelectualității socialiste în noua etapă de dezvoltare socială, economică a Poloniei. Acest deziderat, potrivit părerilor exprimate în dezbaterile care au premers congresului, poate fi atins în condițiile unei depline unități programatice și organizatorice a întregului tineret universitar. Tocmai de aceea, releva „Sztandar Mlodych", Congresul al 8-lea se va pronunța în favoarea unificării organizațiilor studențești" ceea ce va da posibilitatea să se învețe mai bine, să se consacre toate eforturile construirii viitorului socialist al patriei".

Noul program relevă necesitatea mobilizării mai eficiente a rezervelor potențiale existente în mediul studențesc, ca uniunea să reprezinte cu mai mare responsabilitate interesele studențimii, să găsească acele formule organizatorice care să constituie un catalizator pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin. În acest scop se pune un accent mai mare pe receptivitatea organizației față de preocupările tinerei generații în condițiile mutațiilor permanente pe care le înregistrează societatea poloneză. În actualul climat favorabil al activității sociale, sublinia într-un comentariu „Sztandar Mlodych", cadrele de conducere, activul organizației, trebuie să fie preocupate de menținerea unui contact direct, permanent, colegial cu toți membrii organizației.

Sînt doar cîteva din problemele înscrise în proiectul de program asupra căruia delegații la congres urmează să se pronunțe. Și mai este o chestiune de profundă rezonanță în rîndul tuturor organizațiilor socialiste de tineret din Polonia, și anume aceea a creării Federației Uniunilor Tineretului Socialist. În convorbirile avute cu delegații înaintea deschiderii congresului, am desprins hotărîrea unanimă de a aproba proiectul de creare a Federației deoarece aceasta, după cum a menționat un reprezentant al universității din Lodz, „va însemna pentru întregul tineret unitate de țeluri, va reprezenta o structură datorită căreia vom participa mai amplu și mai activ la edificarea Poloniei socialiste".

Varșovia, 27 martie

● INCIDENTELE DIN IRLANDA DE NORD au cunoscut, marți, cea mai mare amploare din perioada ce a urmat publicării de către guvernul britanic a „Cărții Albe" asupra viitorului constituțional al Ulsterului.

Numeroase explozii au pricinuit daune importante în zonele de la periferia Belfastului, în suburbiile sale, precum și la Londonderry.

În cursul dimineții, un purtător de cuvînt al trupelor britanice staționate în provincie a anunțat că, în localitatea Newton Hamilton, situată la 56 kilometri sud-vest de Belfast, a fost descoperit cadavrul unei persoane.

ARGENTINA. — Polițiștii din La Plata predîndu-se după intervenția armatei.

„DOSARUL I. T. T."

„Dosarul I.T.T." nu aparține ineditului. L-a dezvăluit cu un an în urmă ziaristul Jack Anderson în febrilele lui căutări printre hîrtii secrete și afaceri tenebroase. Dezbaterile din subcomitetul comisiei pentru afaceri externe a Senatului S.U.A. au readus la suprafață amănunte ce păreau să fie sortite îngropării în uitare. Subcomitetul prezidat de senatorul Frank Church investighează implicațiile acțiunilor întreprinse de o serie de mari companii americane în țările în care ele au investiții. Ancheta are drept „cap de afiș" societatea International Telephone and Telegraph care, în pofida denumirii ei, se ocupă doar parțial de telecomunicații.

● Cele 26 documente

Jack Anderson a încredințat tiparului 26 documente purtînd mențiunea „strict secret". Cele 26 de texte dactilografiate sintetizau tentativele I.T.T. de a împiedica instalarea lui Salvador Allende în funcția de președinte în Chile. O notă confidențială poate fi contestată, un document original uneori este negat dar în cazul I.T.T. faptele sînt de netăgăduit. Chiar în fața subcomitetului senatorial s-a mărturisit că I.T.T. a oferit în 1970 suma de un milion dolari faimoasei instituții de subversiune denumită C.I.A. pentru a bloca accesul lui Allende către palatul **„La Moneda"**. Mărturisirea aparține unei persoane competente. Numele ei este John McCone. Martorul a fost director al C.I.A. (din 1961, cînd John Kennedy l-a numit, pînă în 1965), iar în prezent este membru al consiliului de administrație al... I.T.T. McCone evită echivocul. El afirmă că milionul de dolari l-a oferit din dispoziția lui Harold Gennen, președintele I.T.T. Dar n-a oferit numai bani, ci și un plan concret de acțiune.

● C.I.A., dejunuri și... sugestii

Cum a reacționat C.I.A.? În dezbateri s-a rostit de mai multe ori numele unui anume William Broe. Acest Broe era în 1970 responsabilul activităților clandestine ale C.I.A. în America Latină. William R. Merriam, unul din vice-președinții I.T.T., a recunoscut că a avut **„schimburi de păreri"** quasi-permanente cu Broe, că au dejunat împreună în mai multe rînduri folosind prilejul pentru a transmite **„sugestii"** pe care înaltul funcționar al C.I.A. le-a „aprobat". Conținutul acestor **„sugestii"** a devenit evident. Planul elaborat prevedea cultivarea unei atmosfere de haos economic și de dezordine politică în Chile. **Journal de Genève** a subliniat chiar în titlul unei ample relatări din Washington că **„I.T.T. a vrut să creeze un climat de haos în Chile"**. Ideea presiunilor economice domina proiectul stabilit în cabinetele I.T.T. Trebuiau suspendate creditele bancare pentru Chile, încetinită trimiterea de piese de schimb, suspendat ajutorul tehnic. Intenția era de a angaja și alte mari companii nord-americane în această operațiune de sabotaj. Dar, precum reiese din cele spuse de Merriam, „General Motors", „Ford", diversele bănci din California și New York au arătat **„lipsă de entuziasm"**.

Doi ziariști ajunși în slujba lui I.T.T. — un fost reporter al lui Associated Press și un corespondent al trustului de presă Scripps — Howards — au luat contact cu forțele de dreapta chiliene. Un memoriu semnat de cei doi (Berrellez și Hendrix) propunea — ca prolog la tentativa de a bara drumul lui Allende spre putere — organizarea unei acțiuni provocatoare. Documentul publicat de Anderson este clar. Cei doi scriau: **„Această acțiune trebuie creată într-un fel sau altul printr-o provocare"**. FRANCE PRESSE consemna că **„doi specialiști latino-americani folosiți de I.T.T. în Chile, foștii ziariști Hendrix și Berrellez, au recunoscut de a fi „oferit" sprijinul pentru campania inamicilor politici ai lui Allende"**. După alegerile prezidențiale, în ajunul votului decisiv din Congresul chilian, cînd Allende — care avea cel mai mare număr de sufragii dar nu dispunea de majoritate — urma să primească investitura, I.T.T. a accelerat presiunile. Spera ca măcar în ultimul moment să obțină o răsturnare. Dar evoluția o cunoaștem...

● Locul 8

Se naște o întrebare: care au fost sursele interesului I.T.T. pentru situația din Chile? Din WASHINGTON POST aflăm că avînd capitaluri de 6 600 000 000 dolari în întreaga lume, I.T.T. figurează pe locul 8 pe lista giganților industriali americani. Titulatura (telefoane și telegraf) nu mai indică fidel preocupările acestui trust. Acest capitol furnizează numai 15 la sută din beneficiile firmei. I.T.T. dispune direct și indirect de întreprinderi metalurgice, navale, constructoare de avioane, hoteliere etc. Acest colos industrial își are nu numai căi ferate și avioane proprii, ci și un soi de poliție particulară (plus o agenție de spionaj).

În Chile cele șase filiale ale I.T.T. foloseau 8 000 muncitori. Cea mai importantă — relevă tot WASHINGTON POST — era „Chile Telephone Company" creată în 1930. După tratativele cu I.T.T., în care compania americană a manifestat o tendință obstrucționistă, bunurile deținute de aceasta au fost naționalizate de către guvernul chilian (Allende declara că această măsură reprezintă „un act de suveranitate și independență națională"). În prezent, I.T.T. încearcă să obțină despăgubiri din partea unei agenții federale a S.U.A. care garantează investițiile firmelor americane în străinătate. Revendicarea se ridică la 92,2 milioane dolari. Dar ancheta din subcomitetul senatorial poate avea un epilog neplăcut pentru I.T.T. În cazul în care concluzia va fi că naționalizările s-au produs datorită imixtiunii I.T.T. în afacerile interne chiliene despăgubirile nu vor fi plătite. Pentru a evita această pierdere importantă, exponenții „super-trustului" se prezintă într-o postură filantropică. Unul din vice-președinții I.T.T. a ajuns să afirme în fața subcomitetului senatorial că milionul de dolari oferit C.I.A. era, de fapt, destinat... consolidării economiei chiliene. Senatorul Church i-a răspuns sec: „Îmi vine greu să vă cred...".

EUGENIU OBREA

pe scurt

CONVORBIRILE S.A.L.T.

● LA SEDIUL reprezentanței permanente a S.U.A. pe lîngă Oficiul O.N.U. din Geneva a avut loc, marți, o nouă întîlnire a delegațiilor sovietică și americană care poartă convorbiri cu privire la limitarea armamentelor strategice.

● ALEGERILE PREZIDENȚIALE DIN TURCIA au intrat, marți, la două săptămîni de la primul tur de scrutin, într-un nou impas. Procedura după care urma să fie avansată o nouă candidatură, cea a lui Muhittin Taylan, președintele Tribunalului Constituțional — asupra căruia conveniseră liderii Partidului Dreptății, Partidului Republican al Poporului și Partidului Republican al Încrederii — a fost respinsă de președintele Cevdet Sunay, care a refuzat să-l numească senator — calitate care îi dădea dreptul să candideze la președinție.

NOUL GUVERN CHILIAN

● PREȘEDINTELE SALVADOR ALLENDE a anunțat formarea noului guvern al Republicii Chile.

Președintele chilian, relatează agențiile United Press International și Reuter, a acceptat demisiile a 6 din cei 15 membri ai guvernului. Este vorba, printre alții, de generalul Carlos Prats, ministru de interne, amiralul Daniel Arellano, ministru al lucrărilor publice, și generalul Claudio Supuleveda, ministru al minelor. Motivîndu-și hotărîrea de a accepta aceste demisii, Salvador Allende a arătat că „forțele armate se reîntorc la activitățile lor, continuînd, însă, să-și aducă contribuția la dezvoltarea economică a țării".

BOMBARDAMENTE ASUPRA CAMBODGIEI

● LUNI, pentru cea de-a 20-a zi consecutiv, avioane americane de tipul „B-52" au participat la misiuni de bombardament asupra Cambodgiei, a anunțat Comandamentul militar american din zona Pacificului, reluat de agențiile Associated Press și France Presse.

NAȚIONALIZĂRI ÎN INDIA

● CAMERA SUPERIOARĂ A PARLAMENTULUI INDIAN — Rajya Sabha — a aprobat conținutul ordonanței guvernului privind trecerea sub controlul statului a minelor de cărbuni. Aceeași ordonanță a fost aprobată, la 16 martie, de Lok Sabha — Camera Populară a Parlamentului.

HELGAFELL CONTINUĂ SĂ ERUPĂ

● VULCANUL HELGAFELL, care a erupt în ultima perioadă, a provocat distrugerea unui număr de circa 40 de case în orașul Vestmannaeyjar. Lava, care a traversat întregul oraș, în trecere spre port, a dus la incendierea unui întreg cartier de locuințe vechi, construite din lemn. De asemenea, aprovizionarea cu apă și electricitate a orașului a fost întreruptă, precum și comunicațiile telefonice cu Islanda.

R.P. CHINEZĂ. — Cursuri tehnice pentru tineri muncitori la Uzina de excavatoare din Fușun.

cinema

MIERCURI, 28 MARTIE 1973

ATENTATUL: rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

IACOV BOGOMOLOV: rulează la Central (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

SALVAREA: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18; 20,15). La ora 9,30 program de desene animate.

PE ARIPILE VÎNTULUI: rulează la Patria (orele 10; 14,30; 19,15).

COWBOY: rulează la Scala (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Favorit (orele 16; 19,30; 15,30; 18; 20,30).

COPILUL SĂLBATIC: rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

ZESTREA: rulează la Floreasca (orele 15.30 18; 20,30).

ALFRED CEL MARE: rulează la Feroviar (orele 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20.45), Excelsior (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Melodia (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Modern (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

TINERII: rulează la Viitorul (ora 20,15).

MARILE VACANȚE: rulează la Viitorul (orele 15,30; 18).

ÎN ARȘIȚA NOPȚII: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20.45).

O ANCHETĂ DIFICILĂ: rulează la Bucegi (orele 15,45; 18; 20,15).

ADIO, ARME!: rulează la Grivița (orele 9, 12,30; 16; 19,30), Giulești (orele 15,30; 19), Miorița (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

CU MÎINILE CURATE: rulează la Moșilor (orele 15,30, 18; 20,15). Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

ORGANIZAȚIA: rulează la Gloria (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 1545; 18,15; 20,30).

EGOR BULICIOV ȘI ALȚII: rulează la Rahova (ora 20,15).

UN LOC PENTRU ÎNDRĂGOSTIȚI: rulează la Rahova (orele 15,30; 18).

ÎN UMBRA VIOLENȚEI: rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 18; 20,15).

FATA CARE VINDE FLORI: rulează la Drumul Sării (orele 10; 15; 17,45; 20,30). Popular (orele 16; 15.30; 18; 20,30).

EXPLOZIA: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).

MARIA STUART: rulează la Lira (orele 15.30; 18; 20,30). Arta (orele 15.30; 18; 20,30).

GRĂSUNA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

EU NU VĂD, TU NU VORBEȘTI, EL NU AUDE: rulează la Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20.30). Flamura (orele 9; 11,15; 13.30; 16; 18,15; 20.30).

LEGENDA LUI RUSTAM: rulează la Munca (orele 16; 18, 20).

CUPA GLORIEI: rulează la Timpuri Noi (orele 9—20,15 în continuare).

DRUMUL SPRE VEST: rulează la Dacia (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).

LUPUL MĂRILOR — RĂZBUNAREA: rulează la Cosmos (orele 15,30; 19).

MICUL OM MARE: rulează la COTROCENI (orele 15,15; 18).

STRUCTURA CRISTALULUI: rulează la Cotroceni (ora 20,30).

VACANȚA LA ROMA: rulează la Progresul (orele 15,30; 18).

MOARTEA REGELUI NEGRU: rulează la Progresul (ora 20.15).

EU, EU ȘI CEILALȚI (orele 10; 12; 14) AROMA DE MIGDALE (ora 16), PLOUĂ PESTE DRAGOSTEA NOASTRĂ (ora 18,30), SURÎZĂTOAREA DOAMNĂ BEUDET; CLEO DE LA 5 LA 7 (ora 20,30), rulează la Cinemateca „Union".

Pentru timpul Dv. LIBER

teatre

Opera Română: DON QUIJOTE — ora 19; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): CUI I-E FRICĂ DE VIRGINIA WOOLF? ora 20; (Sala Studio): SĂ NU-ȚI FACI PRĂVĂLIE CU SCARA — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): D-ALE CARNAVALULUI ora 20; (Sala Studio): VALENTIN ȘI VALENTINA — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): O MEMPHIS! — ora 19,30; (Sala Studio): SCHIMBUL — ora 20; Teatrul de Comedie: PREȘUL — ora 20; Teatrul Mic: DRAGOSTEA NOASTRĂ — ora 19,30; Teatrul Giulești: RĂZBUNAREA SUFLEURULUI — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu": CRIZANTEME MUZICALE — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": ȘCOALA DIN HUMULEȘTI — ora 16; Teatrul „Tăndărică" (Sala Victoria): COPILUL ȘI CIOCÎRLIA — ora 15; Ansamblul „Rapsodia Română": LA PORȚILE DORULUI — ora 19,30; Circul „Globus": FRAȚII LUI FLIPPER — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Victoria): JOS PĂLĂRIA — ora 1930.

tv

PROGRAMUL I

9,00 Curs de limba engleză. Lecția a 46-a. 9,30 De la Alfa la Omega — enciclopedia pentru elevi. 10,00 Telex. 10,05 Prim plan. Ion Alexandru Berindan, șeful Filialei din Cluj a Institutului de cercetări și proiectări echipamente termoenergetice. 10,35 Cîntece și jocuri din Oaș. 10,45 Film serial: „Pe urmele lui Capija". Episodul LX. 11,45 La ordinea zilei. Azi, județul Mehedinți. 12,00 Revista literar-artistică TV. 13,00 Telejurnal. 15,00—17,15 Hochei pe gheață: România — Elveția (Campionatul mondial — grupa B). Transmisiune directă de la Graz. Comentează Constantin Diamantopol. 17,30 Curs de limba germană. Lecția a 46-a. 18,00 Telex. 18,05 Tragerea Pronoexpres. 18,15 Dialog. Discuție pe tema „Înnoiri ale artei, înnoiri ale esteticii". Participă Ion Ianoși și Cezar Radu. 18,40 Barzi și rapsozi. Secvențe filmate la primul festival al rapsozilor populari organizat la Brăila între 23—25 februarie 1973. 18,55 Timp și anotimp în agricultură. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor. 20,00 Cîntecul săptămînii: „În România" 20,05 Drumuri în istorie. O aniversare glorioasă: 80 de ani de la întemeierea P.S.D.M.R. 20,25 Telecinemateca. Ciclul Ingrid Bergman „Vizita". 22,05 „24 de ore". România în lume. 22,45 Fotbal: Austria — Olanda. Înregistrare de la Viena. Comentează Cristian Țopescu.

PROGRAMUL II

20,00 O viață pentru o idee: dr. Ștefan S. Nicolau. 20,30 Program de circ. 20,40 Agenda. 20,50 Portativ '73. 21,30 Bucureștiul necunoscut. Vechi instituții spitalicești. 21,50 Muzică populară cu tineri interpreți de la Casa de cultură a sectorului 2. 22,10 Roman foileton: „Cîntec la apusul soarelui". Episodul I „Cîmpia virgină".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate pot face abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B — 2001.